

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (Α΄ Τμήμα)

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 2 Σεπτεμβρίου 2006, ημέρα Σάββατο και ώρα 08.55', στην Αίθουσα 150 του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων», υπό την προεδρία του Βουλευτή Α΄ Θεσσαλονίκης, κυρίου Αναστάσιου Σπηλιόπουλου, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων: «Αξιολόγηση – Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών, Βιβλία – Βιβλιοθήκες, Γλώσσα (Γλωσσική Πενία, Νεανική Γλώσσα), Δυσλεξία, Εκπαιδευτικά Προβλήματα – Εκπαιδευτικά Συστήματα – Εξετάσεις, Ελληνική Παράδοση, Θρησκεία – Κλήρος – Αιρέσεις – Εκκλησία – Σατανισμός, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή (Ψυχαγωγία, Ελεύθερος Χρόνος, Θέατρο, Χορός, Εορτές), Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού, Αθλητισμός – Ολυμπιακοί Αγώνες, Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Πολιτιστική Ανάπτυξη – Τέχνες, Βουλή των Εφήβων», που περιλαμβάνονται στη Σύνθεση Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΑ' Σύνοδος 2005 – 2006.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αγγελάκη Παρασκευή (Α΄ Πειραιώς), Αλβέρτη Χλόη (Β΄ Αθηνών), Αλμπάνη Μαριάννα (Νομός Ροδόπης), Αντωνοπούλου Γεωργία (Νομός Αχαΐας), Αποστολοπούλου Ιόλη (Νομός Ηλείας), Βέρρου Κορνηλία (Νομός Ημαθίας), Βόγγλη Αργυρώ (Νομός Ευβοίας), Βουτσινά Ιωάννα (Α΄ Αθηνών), Γεωργούση – Τσακατίκα Χριστιάνα (Νομός Φθιώτιδας), Γιαννακάκης Κωνσταντίνος-Αθανάσιος (Νομός Ιωαννίνων), Γιαννακόπουλος Γεώργιος (Νομός Φθιώτιδας), Δάλλα Ελένη (Υπόλ. Αττικής), Δανούση Άρτεμις (Α΄ Αθηνών), Δημοπούλου Μαρία (Υπόλ. Αττικής), Δημοπούλου Μαρίνα (Νομός Αρκαδίας), Ελευθερίου Νικόλαος (Νομός Πέλλας), Ζγέρας Ιωάννης (Νομός Σερρών), Θεοδωράκου Μαρία (Νομός Καρδίτσας), Θεοδωρίδης Πέτρος (Νομός Πέλλας),

Καλδή Μικαέλα (Β΄ Αθηνών), Καραϊσκος Λάμπρος (Νομός Λάρισας), Καρανικόλα Χριστίνα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Καρατζέτζος Πασχάλης (Νομός Κοζάνης), Καρκάνη Χριστίνα (Β΄ Αθηνών), Κασταμονίτη Αριάδνη (Νομός Κερκύρας), Κοκαλιάρη Κατερίνα (Νομός Αχαΐας), Κοπιτιάτη Ρεβέκκα (Υπόλ. Αττικής), Κολυδά Φλώρα (Νομός Κυκλάδων), Κόντη Εβίσα (Β΄ Αθηνών), Κουκουτσάκης Μιχάλης (Β΄ Πειραιώς), Κουτσουμπέη Ελένη (Νομός Καρδίτσας), Κωνσταντίνου Μαρίνος (Κύπρος), Κωνσταντόπουλος Γιώργος (Νομός Μεσσηνίας), Λαμπροπούλου Δήμητρα (Υπόλ. Αττικής) και Λιάκη Αναστασία - Πόλντη (Α΄ Θεσσαλονίκης).

Επίσης, στη συνεδρίαση παρέστησαν οι κ.κ. Ηλίας Κατσούλης, Καθηγητής Πανεπιστημίου και Χρίστος Σιγάλας, Σχολικός Σύμβουλος, μέλη της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων».

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Εισηγητής Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Κωνσταντόπουλος, από το Νομό Μεσσηνίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Εισηγητής – Νομός Μεσσηνίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, βρισκόμαστε και πάλι εδώ, διαφορετικά πρόσωπα με τον ίδιο εφηβικό οίστρο. Βρισκόμαστε εδώ, για να υπερασπιστούμε τη δική μας αλήθεια με μοναδικό σύμμαχο τη φωνή μας.

Ως Εισηγητής της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων θα συνοψίσω σκέψεις και προβληματισμούς των νέων, ακόμη και αυτών που δεν έφθασαν ως εδώ, πάνω σε θέματα παιδείας, πολιτισμού, παράδοσης και γλώσσας. Όλοι μας, κυρίως, της σχολικής μας ιδιότητας, συνειδητοποιούμε ευκολότερα τις δυσλειτουργίες του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Το υπάρχον εξεταστικό σύστημα, δυστυχώς, διαμορφώνει ένα αγχωτικό και πιεστικό περιβάλλον, που δημιουργεί σοβαρά ψυχοσωματικά προβλήματα στον έφηβο και οικονομικά προβλήματα στο οικογενειακό του περιβάλλον.

Ο έφηβος είναι αναγκασμένος να μελετά μανιωδώς, αναζητώντας μια θέση στον ήλιο. Έτσι, ο ελεύθερος χρόνος του συρρικνώνεται και καταλήγει να αποτελεί μια άγνωστη λέξη στο λεξιλόγιό του. Αν βρεθεί ελεύθερος χρόνος, η αξιοποίησή του ποικίλει ανάμεσα στους νέους. Οι περισσότεροι προτιμούν να αφιερώνουν τον πολύτιμο ελεύθερο χρόνο τους στην παρακολούθηση τηλεοπτικών προγραμμάτων ή στην ενασχόλησή τους με ηλεκτρονικά μέσα. Λίγες είναι οι περιπτώσεις των νέων που καταφέρνουν να ξεφύγουν από αυτή τη μαζικοποίηση

και επιτυγχάνουν να αξιοποιήσουν το χρόνο τους με δημιουργικές δραστηριότητες, οι οποίες καλλιεργούν τις όποιες δεξιότητες έχουν.

Σχετικά με τη σχολική ζωή των μαθητών, προτείνω το σχολείο να λειτουργεί μέχρι και τις απογευματινές ώρες και να υπάρχουν προγράμματα για την ψυχαγωγία των μαθητών, όπως μουσική, αθλητισμός, θέατρο, παρακολούθηση ταινιών και διαγωνισμοί γνώσεων. Μέσα σ' αυτές τις ώρες, θα μπορούσε να συμπεριληφθεί και η ενισχυτική διδασκαλία με καθηγητές ανεξάρτητους απ' αυτούς του σχολείου, οι οποίοι θα δίνουν τις δικές τους εργασίες και δεν θα αποτελούν απλώς την εύκολη και σίγουρη λύση για τις σχολικές εργασίες των μαθητών.

Ένα ακόμη σημείο, στο οποίο θα ήθελα να επικεντρωθώ, είναι η επιτήρηση των καθηγητών. Πιστεύω ακράδαντα, πως η τοποθέτηση ισχυρών εκπαιδευτικών βάσεων σε ένα μαθητή είναι μεγάλη ευθύνη και αρμοδιότητα του διδάσκοντος. Για να αντιληφθεί, όμως, η αρμόδια αρχή την ικανότητα κάθε διδασκάλου να πραγματοποιεί το λειτούργημα αυτό, είναι αναγκαίο να πραγματοποιούνται συχνές επιτηρήσεις. Δυστυχώς, ο αριθμός των επιτηρήσεων που πραγματοποιούνται στο σχολικό έτος μειώνεται σταδιακά, καθώς μεγαλώνουν οι τάξεις και, όταν αυτές γίνονται, δεν ελέγχεται η πραγματική δουλειά του εκπαιδευτικού, καθώς έχει γνωστοποιηθεί στον τελευταίο ότι πρόκειται να επισκεφτεί το σχολείο ο σχολικός σύμβουλος. Έτσι εύκολα διαστρεβλώνεται η πραγματικότητα που επικρατεί στο σχολικό περιβάλλον ακόμη περισσότερο η προσωπικότητα του δασκάλου, του καθηγητή, όλα φαίνονται να λειτουργούν ομαλά.

Στην τάξη επικρατεί πειθαρχία και μια λειτουργικότητα στη σχέση διδάσκοντος και διδασκομένου. Για να γίνει, όμως, ακριβής αντίληψη των εξελισσόμενων πραγμάτων, θα πρέπει οι επιθεωρήσεις να είναι συχνές και μη ανακοινώσιμες. Θα πρέπει όλοι και, κυρίως, όσοι τους βαραίνει η ευθύνη των αποφάσεων να συνειδητοποιήσουν ότι, με τη συγκάλυψη νοσούντων καταστάσεων, το μόνο που θα καταφέρουν είναι να καθηλώσουν για πάντα ένα εκπαιδευτικό σύστημα, που ήδη χωλαίνει.

Ένα ακόμη μεγάλο πρόβλημα, που διαπίστωνα ότι απασχολεί έντονα πολλούς από εσάς, είναι η παραπαιδεία. Βέβαια, τα λεπτά που έχω στη διάθεσή μου να μιλήσω είναι λιγοστά, προκειμένου, να επιρρίψω τις ευθύνες εκείνες, που αναλογούν στους εκπαιδευτικούς, την πολιτεία και τους γονείς. Ασφαλώς, η δυσνόητη διδακτέα ύλη και τα ανεπίκαιρα βιβλία, η επιθυμία των γονέων για αρίστευση των παιδιών τους και η δική μας αδιαφορία καθιστούν

πρακτικά αδύνατη την αποφυγή των φροντιστηρίων, τα οποία μειώνουν τον ελεύθερό μας χρόνο στο ελάχιστο. Γι' αυτό θα ήταν καλό να αναθεωρηθεί η λειτουργία των φροντιστηρίων μέσης εκπαίδευσης και να ενισχυθεί ο θεσμός της πρόσθετης διδακτικής στήριξης.

Σα να μην ήταν αρκετά όλα αυτά, τα παραπάνω, την ίδια επιβαρημένη κατάσταση του εκπαιδευτικού συστήματος έρχεται να συμπληρώσει και η απουσία ή η προβληματική εφαρμογή του σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού, ο οποίος υπολειτουργεί στα σχολεία, λόγω της ανεπάρκειας βιβλίων και καθηγητών. Και ενώ όλοι γνωρίζουν ότι στην ηλικία μας βρισκόμαστε σε ένα σταυροδρόμι αποφάσεων, παρ' όλα αυτά στερώντας μας την σωστή καθοδήγηση μας, αφήνουν να γινόμαστε έρμαιο των απωθημένων των γονιών μας, των στερεοτύπων της κοινωνίας και μιας τηλεόρασης, που προάγει την εικόνα μας, εγκαταλείποντας στην τύχη του το είναι μας .

Αφού, λοιπόν, μιλάμε για ανεπάρκειες, μελανά σημεία και προβλήματα, σίγουρα δε θα μπορούσαμε να παραλείψουμε τις απειλές, που δέχεται και η γλώσσα μας, η οποία κακοποιείται από το πλήθος των ξενικών στοιχείων, που έχει εισαγάγει και επιβάλλει η τηλεοπτική και ηλεκτρονική εποχή, την οποία διανύουμε.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να επισημάνω ότι, αν και ο λόγος μου ηχεί κάπως απαισιόδοξος, παρ' όλα αυτά εγώ σας προτρέπω να μη γυρίσετε τις πλάτες σας στο μέλλον. Σας ευχαριστώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παρασκευή Αγγελάκη από την Α΄ Πειραιώς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΑΓΓΕΛΑΚΗ (Α΄ Πειραιώς): Η ιστορία και γενικότερα ο πολιτισμός αποτελούν στοιχεία απαραίτητα για την ολοκλήρωση τόσο του ίδιου του ατόμου όσο και ενός λαού. Αναλυτικότερα για το άτομο, οδηγείται η συνειδητοποίηση του εαυτού του στον καθορισμό της οντότητας του γνωρίζοντας την καταγωγή του, συνειδητοποιώντας ότι δεν αποτελεί τυχαίο γέννημα, αλλά προσδιορίζεται από την ιστορική του πορεία. Για την κοινωνία η ιστορία αποβαίνει καθοριστικής σημασίας παράγοντας, καθώς αποτελεί στοιχείο αδιάσπαστης ενότητας και συνδέει το παρελθόν με το παρόν και το μέλλον. Από τα παραπάνω γνωστό είναι και εκείνο του Νίκου Καζαντζάκη από την ασκητική: «Το πρώτο σου χρέος, εκτελώντας τη θητεία σου στη ράτσα, είναι να νοιώσεις μέσα σου όλους τους προγόνους».

Από τα παραπάνω συμπεραίνουμε ότι η αξία της ιστορίας είναι ανυπολόγιστη. Όμως, ο μέχρι τώρα τρόπος προσέγγισης της ιστορίας και ο μουσειακός χώρος στην εκπαιδευτική διαδικασία δεν έχει καταφέρει να κερδίσει το ενδιαφέρον των νέων, σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης. Η απομνημόνευση των μαθημάτων, η προφορική παράδοση του μαθήματος από τους εκπαιδευτικούς, χωρίς τα κατάλληλα εποπτικά μέσα, οι επισκέψεις σε αρχαιολογικούς χώρους, χωρίς προετοιμασία, είναι οι κύριοι, κατά τη γνώμη μου, παράγοντες, για τους οποίους το μάθημα της ιστορίας δεν έχει τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Υπάρχει, λοιπόν, η ανάγκη για μια διαφορετική προσέγγιση της ιστορίας, στην οποία θα ανταποκρίνονται οι νέοι, εφόσον τους έχουν δοθεί τα κατάλληλα κίνητρα. Οι μαθητές, πιστεύω ότι, ξεκινώντας από το άμεσο περιβάλλον και έχοντας αυξημένο ενδιαφέρον για τον τόπο που ζουν, θα βιώσουν εντονότερα τα ιστορικά γεγονότα που τους αφορούν και θα παρακινηθούν για ιστορική έρευνα. Η επιτόπια μελέτη και έρευνα, θα πρέπει να αποτελούν μέρος της προσπάθειας για την προσέγγιση ζητημάτων, που σχετίζονται με την τοπική ιστορία. Με αυτόν τον τρόπο οι μαθητές, θα έχουν τη δυνατότητα εξοικείωσης με το φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον τους, καθώς και άμεση γνώση των πηγών, που σχετίζονται με τη μελέτη και την έρευνα του τοπικού περιβάλλοντος.

Αυτό το υλικό μπορεί να υλοποιηθεί με πολλούς τρόπους, όπως με το να γίνουν λευκώματα και άλλες διάφορες εκδηλώσεις, στην ευρύτερη κοινωνία της περιοχής. Με αυτόν τον τρόπο οι μαθητές συνειδητοποιούν ότι αποτελούν τμήμα του χώρου, στον οποίο δρουν ως μέλη μιας κοινωνίας, την οποία περιγράφουν και είναι οι ίδιοι ερευνητές, ιστορικοί και πρωταγωνιστές της ιστορίας της πόλης τους και της ανάπτυξής της.

Προσωπικά πιστεύω ότι η Πολιτεία και συγκεκριμένα το Υπουργείο Παιδείας, θα πρέπει να ενισχύει οικονομικά με κονδύλια για προγράμματα της τοπικής ιστορίας, όσο και άλλου είδους προγράμματα. Επίσης, πρέπει να μπορούν να δημιουργηθούν εργαστήρια ιστορίας στα σχολεία, στα οποία οι μαθητές αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες και να διοργανώνονται διάφορα φεστιβάλ ή εκθέσεις, όπου οι μαθητές θα επιβραβεύονται για την προσπάθειά τους. Απαιτείται, λοιπόν, αγάπη και σεβασμός, ώστε πράγματι η ιστορία να αποτελεί κινητήρια δύναμη για την πρόοδο και την ευημερία ενός έθνους.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Πέτρος Θεοδωρίδης, από την Πέλλα.

ΠΕΤΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ (Νομός Πέλλας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί έφηβοι Βουλευτές, παίρνοντας αφορμή από το λόγο του Εισηγητή της Επιτροπής που ήταν γεμάτος νοήματα και προβληματισμούς, θα ήθελα να αναφερθώ σε μια ιδιαίτερη πτυχή του γενικότερου προβλήματος που αντιμετωπίζει η παιδεία μας.

Εγώ έχω τιλοφορήσει αυτό το πρόβλημα με ένα σχεδόν αστυνομικό τίτλο, γιατί σχεδόν χρήζει αστυνομικής και νομικής αντιμετώπισης. Το αναφέρω ως «παρεκπαιδευτικά κυκλώματα στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση». Ο λόγος γίνεται για τρία μικρόβια, τα οποία τρώνε τη «σάρκα» του σχολείου και το υποβαθμίζουν πλήρως, καθιστώντας το σχεδόν άχρηστο για τους μαθητές. Πρόκειται για τα φροντιστήρια, τους καθηγητές, οι οποίοι καταδέχονται να κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα, ενώ έχουν θέση στο δημόσιο και για την υποβάθμιση της γλωσσομάθειας στο δημόσιο σχολείο. Ουσιαστικά, τα φροντιστήρια αυτό το οποίο προσφέρουν, δεν είναι τίποτα παραπάνω παρά γνώσεις «κονσέρβες», γνώσεις τυποποιημένες, οι οποίες προσφέρονται σαν έτοιμη μασημένη τροφή στο μαθητή, προκειμένου, απομνημονεύοντάς τες, να καταφέρει να γράψει επιφανειακά ένα θέμα στις Πανελλαδικές. Όλα αυτά γίνονται στο βωμό της βαθμοθηρίας και της εισόδου στο Πανεπιστήμιο. Αυτό το πρόβλημα μπορεί να αντιμετωπιστεί με διάφορους τρόπους, οι οποίοι, κυρίως, αφορούν τη βελτίωση. Αυτοί είναι η έκδοση βιβλίων από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, με κατανοητή γραφή, πολλές εικόνες, και φυσικά θα συνοδεύονται από εποπτικά μέσα, τα οποία θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν μέσα στην τάξη.

Επίσης, οι καθηγητές θα πρέπει πλέον να αρχίσουν να αναλαμβάνουν τα μαθήματα της ειδικότητάς τους και αυτά να διδάσκουν. Για παράδειγμα, δεν μπορεί φιλόλογοι αγγλικής φιλολογίας να διδάσκουν ελληνική ιστορία και διάφορα άλλα τέτοια που συμβαίνουν στα δημόσια, κυρίως, σχολεία.

Επίσης, ένας ακόμη χρήσιμος τρόπος αντιμετώπισης, που αναφέρθηκε από τον Εισηγητή, είναι η αύξηση των ωρών διδασκαλίας στα σχολεία. Τα σχολεία πρέπει να εξευρωπαϊστούν πλέον και οι ώρες διδασκαλίας να επεκταθούν και να σχολάμε μετά τις 15.30 το μεσημέρι. Αυτό συνεπάγεται και αύξηση των ωρών του διαλείμματος. Έτσι, οι ώρες διδασκαλίας θα είναι επαρκείς για την κατανόηση του μαθήματος. Η είσοδος στα Α.Ε.Ι. θα πρέπει να αποκοπεί από την Τρίτη Λυκείου, γιατί η ευθύνη που βαρύνει τους μαθητές από αυτή την ηλικία είναι τρομερή και ιδιαίτερα αγχώδης και επιβλαβής για την ψυχική τους υγεία.

Επιπλέον, θα έπρεπε η πρόσθετη διδακτική στήριξη που προσφέρεται από τα σχολεία, να βελτιωθεί, τα ωράρια να αλλάξουν, να γίνουν οι ώρες και να αναβαθμιστεί ως προς την ποιότητά της.

Όσον αφορά τους καθηγητές που κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα, θα ήθελα να πω ότι αυτό είναι ιδιαίτερα αντιδεοντολογικό, ιδιαίτερα, όταν αυτοί οι καθηγητές, μέσα από το μάθημα του σχολείου προσπαθούν να «ψαρέψουν τους πελάτες τους είτε υποβαθμίζοντας το μάθημα μέσα στην τάξη είτε προσεγγίζοντας τους μαθητές στα διαλείμματα, πράγμα που συμβαίνει και στο σχολείο μου, αλλά, απ' ό,τι γνωρίζω, και στα περισσότερα σχολεία. Αυτό γίνεται από τους καθηγητές για λόγους κέρδους, οι οποίοι ζητούν μεγαλύτερους μισθούς. Οπότε, ίσως, η αύξηση των μισθών τους θα ήταν ένας τρόπος, για να αντιμετωπιστεί αυτό το πρόβλημα. Βέβαια, θα πρέπει να γίνονται συνεχείς έλεγχοι τόσο στους καθηγητές όσο και στα παράνομα φροντιστήρια που διατηρούν, ώστε αν υπάρχει κάποιο πρόβλημα, να υποβάλλονται σε σοβαρές κυρώσεις.

Ένας ακόμη λόγος που οδηγεί τους μαθητές στα φροντιστήρια είναι η υποβάθμιση της γλωσσομάθειας στα σχολεία. Το αποτέλεσμα είναι πολλοί μαθητές να καταφεύγουν στα φροντιστήρια ξένων γλωσσών, προκειμένου να αποκτήσουν τα πτυχία που είναι χρήσιμα για τη μετέπειτα επαγγελματική τους πορεία. Οι τρόποι αντιμετώπισης γι αυτό το πρόβλημα είναι, πέρα από το κρατικό πτυχίο γλωσσομάθειας, που έχει ήδη θεσπιστεί, η αναβάθμιση του τρόπου διδασκαλίας των ξένων γλωσσών στα σχολεία και η διδασκαλία βιβλίων ανωτέρου επιπέδου, ανάλογα με την τάξη.

Για όλα αυτά τα προβλήματα που έχω αναφέρει, πρέπει να συμβούν οι αλλαγές γενικότερα στην εκπαίδευση. Πιστεύω ότι πρέπει να καταργηθούν οι εξετάσεις, ένας σοβαρός παράγοντας που οδηγεί τους καθηγητές και τους μαθητές σε τέτοιες πράξεις, καθώς επίσης και η βαθμολογία που οδηγεί στο πρόβλημα της βαθμοθηρίας. Οι καθηγητές θα πρέπει να ενημερώνονται μέσα από σεμινάρια και να διδάσκουν μαθήματα της ειδικότητάς τους.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Θεοδωράκου, από την Καρδίτσα.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΥ (Νομός Καρδίτσας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, το επίπεδο της παιδείας και το εκπαιδευτικό σύστημα μιας κοινωνίας αποτελούν τα αποδεικτικότερα στοιχεία της προόδου της. Οι νέοι, εκτός από τη μόρφωση που αποκτούν,

κοινωνικοποιούνται και στο τέλος της σχολικής τους ζωής αγωνίζονται για την κατάκτηση μιας θέσης στην ανώτατη εκπαίδευση. Στη χώρα μας η διαδικασία αυτή πραγματοποιείται μέσα από τη διεξαγωγή των πανελληνίων εξετάσεων. Δυστυχώς, οι διαγωνισμοί φαντάζουν δυσβάσταχτοι για την ψυχολογία και τη ζωή των υποψηφίων.

Η δυσκολία τους συναντάται όχι μόνο στα εξεταζόμενα μαθήματα, αλλά και σε άλλα προβλήματα που προκύπτουν. Πολλές φορές θα έχουμε παρακολουθήσει γονείς μαθητών να διαμαρτύρονται, καθώς υπολογίζουν τα έξοδα που αντιστοιχούν σε δίδακτρα μαθημάτων. Από την αρχή μέχρι το τέλος της σχολικής ζωής εμφανίζεται η ανάγκη των φροντιστηρίων. Τα παιδιά αρχίζουν με ξένες γλώσσες και συνεχίζουν με άλλα μαθήματα, όπως μαθηματικά, φυσική και έκθεση. Η ανεπάρκεια διδακτικών ωρών και η αδιαφορία καθηγητών τα καθιστούν αναγκαία. Το άσχημο είναι ότι τα παιδιά δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν στη δυσκολία των πανελλαδικών εξετάσεων, χωρίς επιπλέον υποστήριξη. Επομένως, οι γονείς αναγκάζονται να πληρώνουν την «δωρεάν παιδεία», που δεν αποτελεί πραγματικότητα για την ελληνική κοινωνία.

Επί προσθέτως, οι μαθητές χάνουν μεγάλο μέρος από τον πολύτιμο ελεύθερο χρόνο τους, επαναλαμβάνοντας τα μαθήματα που θα έπρεπε να καλύπτονται επαρκώς από τα σχολεία. Η πίεση που δέχονται καθημερινά, μαζί με την επιθυμία τους για επιτυχία στο τέλος των εξετάσεων, γεννάει άγχος και εντάσεις. Επομένως, η ψυχολογία όλης της οικογένειας επηρεάζεται αρνητικά σε μεγάλο βαθμό. Από την άλλη πλευρά, όμως, θα πρέπει να τονίσουμε ότι οι πανελλαδικές εξετάσεις χαρακτηρίζονται ως ένας από τους πιο αμερόληπτους διαγωνισμούς στην Ελλάδα. Όμως, η λήψη μέτρων καθίσταται απαραίτητη, όπως για παράδειγμα, η υλοποίηση της δωρεάν παιδείας.

Η βελτίωση των βιβλίων και των σχολικών υποδομών, καθώς και η μείωση της ύλης των εξεταζόμενων μαθημάτων μαζί με τις ώρες που αφιερώνονται στα μη εξεταζόμενα μαθήματα, θα βελτίωναν την απόδοση των μαθητών. Έπειτα, θα ήταν ωφέλιμο το σχολείο να λειτουργεί δύο ώρες επιπλέον και οι καθηγητές να ελέγχονται και να αξιοποιούνται από ειδικές επιτροπές, ώστε να μην υπάρχει μεγάλη ανάγκη των φροντιστηρίων. Εάν επίσης, τα θέματα επιλέγονταν από καθηγητές λυκείων, οι εξετάσεις θα αντιμετωπίζονταν πιο ανθρώπινα. Προτείνεται, επίσης, και η άποψη για διεξαγωγή ειδικών δοκιμασιών παράλληλα των εξετάσεων που θα σχετίζονται με την προσωπικότητα και τις δεξιότητες του υποψηφίου. Τέλος, οι δοκιμασίες

αυτές θα λαμβάνονται υπόψη για την τοποθέτηση των παιδιών στις καταλληλότερες σχολές.

Κλείνοντας, επισημαίνεται ότι το εκπαιδευτικό πρόβλημα της κοινωνίας μας είναι μείζον και η επίλυσή του παρουσιάζεται σχεδόν ακατόρθωτη στα προσεχή χρόνια. Παρόλα αυτά, με τη λήψη πραγματικών μέτρων από τις εκάστοτε κυβερνήσεις και την αποφυγή συνεχών και ανούσιων μεταρρυθμίσεων, θα προχωρήσουμε αργά αλλά σταθερά προς την ακμή της εκπαίδευσης της χώρας μας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιόλη Αποστολοπούλου, από το νομό Ηλείας.

ΙΟΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Ηλείας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, κατάγομαι από το νομό Ηλείας. Έχουμε ένα φεστιβάλ κινηματογράφου για παιδιά και νέους, που πραγματοποιείται κάθε χρόνο για μια βδομάδα και έχει διάφορα εργαστήρια, όπως σκηνοθεσίας, μοντάζ, ηθοποιίας κ.α.. Σ' αυτό συμμετέχω και εγώ με άλλα παιδιά της περιοχής μου. Όσο περνά ο καιρός, διαισθάνομαι τη σημασία των εργαστηρίων αυτών. Είναι μεγάλη η απουσία τους από τα σχολεία, γιατί το σχολείο δεν μυεί τους μαθητές προς την τέχνη. Τους οδηγεί να ασχολούνται μόνο με τα μαθήματά τους και όχι με την τέχνη και με τον κινηματογράφο, κάτι το οποίο είναι σημαντικό για την παιδεία γενικότερα. Ένας άνθρωπος, που αργότερα θα βγει στην κοινωνία και θα έχει εξειδίκευση σε κάποιο θέμα, δεν θα έχει καμία άποψη για την τέχνη, δεν θα γνωρίζει ιστορία, αρχαιολογία και δεν θα είναι ένα άτομο με πολιτισμικές ανησυχίες, πιστεύω ότι δεν μπορεί να ονομασθεί πολίτης.

Εγώ έχω τη δυνατότητα να συμμετάσχω σ' αυτό. Όμως, άλλα παιδιά που μένουν σε κάποια άλλη επαρχία, γιατί να μην μπορούν και αυτά να συμμετάσχουν σε τέτοια εργαστήρια, δοκιμάζοντας την έβδομη Τέχνη; Απ' όσο γνωρίζω στα σχολεία του εξωτερικού υπάρχουν αυτά τα προγράμματα, όμως, στη χώρα μας δεν έχουν εισαχθεί στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Εκφράζω, λοιπόν, αυτό το παράπονο όχι μόνο για μένα αλλά και εκ μέρους όλων των μαθητών του τόπου μου και πιστεύω ότι παρόλο που πρέπει να διορθωθούν κάποια πράγματα σοβαρότερα στο εκπαιδευτικό σύστημα και μετά να ασχοληθούμε με αυτά, αν δεν ασχοληθούμε με αυτά, δε θα δούμε και τη σημασία των βασικών.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Είναι γνωστή η σχέση που πρέπει να υπάρχει ανάμεσα στην παιδεία και τον πολιτισμό και για να σας καθησυχάσω, πρέπει να σας πω ότι πρόσφατα ψηφίσθηκε ένα νομοσχέδιο στη Βουλή, που

συνδέει την παιδεία με τον πολιτισμό. Αυτό σημαίνει ότι σύντομα τα συναρμόδια υπουργεία θα αναλάβουν συγκεκριμένες πρωτοβουλίες για το πώς ακριβώς θα πρέπει να γίνει η σύνδεση αυτή. Επομένως, συμμερίζομαι την ανησυχία σας.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Λάμπρος Καραϊσκος, από το νομό Λάρισας.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ (Νομός Λάρισας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων αποτελεί, ουσιαστικά, την επιτροπή, όπου συζητείται το παρόν και το μέλλον όλων των μαθητών. Η παιδεία είναι αυτή που κατά μεγάλο ποσοστό ωριμάζει ή όχι το νέο και καθορίζει το μέλλον του. Το μόνο για το οποίο δεν μπορεί να καυχείται η χώρα είναι το εκπαιδευτικό σύστημα. Η παρούσα εκπαίδευση κάθε άλλο παρά ευνοϊκή αποδεικνύεται για μας τους νέους. Πολλοί μαθητές αδιαφορούν για το σχολείο και προχωρούν σε μια ζωή γεμάτη δυσκολίες χωρίς εφόδια. Άλλοι πεισμώνουν και υπομένουν κάθε παράλογο του εκπαιδευτικού συστήματος, ελπίζοντας στην εισαγωγή τους σε κάποιο πανεπιστήμιο, για να ζήσουν την περίφημη «φοιτητική ζωή». Η ζωή, όμως, δεν τελειώνει μετά την αποφοίτηση, όταν θα αναγκασθούμε πολλοί από εμάς να ζήσουμε τη σκληρότητα της ανεργίας. Δε γίνεται πια είτε να εθελουφλούμε είτε οι όποιες απόψεις μας να αγνοούνται πλήρως. Κανένα πρόβλημα δε λύνεται με το να παριστάνουν οι υψηλά ιστάμενοι τη στρουθοκάμηλο. Τα προβλήματα είναι υπαρκτά και όλοι εμείς τα αντιμετωπίζουμε καθημερινά και θα συνεχίζουμε να τα αντιμετωπίζουμε για μια ζωή, αν δεν αλλάξει κάτι άμεσα.

Τα βιβλία πρέπει να αναπτύσσουν το πνεύμα του μαθητή, την κριτική του σκέψη και όχι να απαιτείται στείρα αποστήθιση, διότι αυτό οδηγεί σε στείρα γνώση. Ο νέος του μέλλοντος θα πρέπει να οδηγείται από τα βιβλία, έτσι ώστε να γίνει αποφασιστικός, συνεργάσιμος, ευέλικτος και να κατανοεί σε βάθος τη γλώσσα. Οι καθηγητές, αφού αποβάλλουν το αντιδημοκρατικό σύνδρομο του μονάρχη στην αίθουσα και την αυτοπροβολή τους ως αυθεντίες, θα πρέπει να γίνουν ένα με τους μαθητές, να μοιραστούν τις ανησυχίες τους. Θεωρώ, ακόμα, απαραίτητη τη συνεχή εκπαίδευσή τους, αλλά και την απομάκρυνσή τους από τις αίθουσες τα τελευταία χρόνια, πριν τη συνταξιοδότησή τους.

Οι κτριακές εγκαταστάσεις είναι άθλιες και οι μαθητικές κοινότητες έχουν περιέλθει σε κρίση. Μπορείτε να φανταστείτε, πόσο διαφορετική θα ήταν η κατάσταση, χωρίς πανελλαδικές εξετάσεις στο Λύκειο; Οι μαθητές θα έπαιρναν γενική παιδεία μέχρι και το τελευταίο σχολικό έτος, με νέα ενδιαφέροντα μαθήματα, όπως ψυχολογία και αστρονομία. Το ποσοστό των

αδιάφορων μαθητών θα μειώνονταν δραστικά, καθώς δεν θα υπήρχε η πίεση των εξετάσεων. Μετά την αποφοίτηση, θα μπορούσαμε να δηλώσουμε το πανεπιστήμιο που θα θέλαμε να περάσουμε και αφού παρακολουθούσαμε κάποια μαθήματα από τα ήδη υπάρχοντα του πρώτου εξαμήνου, θα μπορούσαμε να παίρνουμε μαθήματα δια αλληλογραφίας και θα εξεταζόμασταν το Φεβρουάριο, ίσως, και οι καλύτεροι θα περνούσαν.

Οι τελευταίες κυβερνήσεις αποδεικνύεται ότι αδυνατούν να προσφέρουν στους μαθητές την καλύτερη εκπαίδευση είτε εξαιτίας των συμφερόντων που απορρέουν από τα φροντιστήρια είτε λόγω ανικανότητας. Μεταρρυθμίσεις, σαν αυτή της βάσης του 10, μόνο καταστροφικές μπορεί να είναι. Πόσο ακόμα οι Υπουργοί θα μένουν στα λόγια και θα τάζουν φινλανδικά συστήματα, χωρίς τελικά να κάνουν τίποτα; Είναι βέβαιο, όσο οι ίδιοι οι μαθητές δεν ακουγόμαστε και δεν μπορούμε να συμμετέχουμε ενεργά στη διαμόρφωση του εκπαιδευτικού συστήματος, τόσο η κατάσταση θα χειροτερεύει, με αντίκτυπο σε όλους τους τομείς, όπως η ανεργία και ο θεσμός της «Βουλής των Εφήβων» θα μαραζώνει. Ευχαριστώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Θα παρακαλέσω να αποφεύγονται ακραίες εκφράσεις, γιατί και μέσα στην Επιτροπή και στην Ολομέλεια της Βουλής τέτοιες εκφράσεις δεν ακούγονται.

Έχω, ήδη, αναφέρει ότι και αυτή η Επιτροπή και η Ολομέλεια αποτελούν βήμα διαβούλευσης. Το διάλογο το φοβούνται, όσοι δεν έχουν επιχειρήματα. Πιστεύω ότι αντιλαμβάνεσθε τι ακριβώς θέλω να πω. Βεβαίως, υπάρχουν τεράστια προβλήματα και ευθύνες στο εκπαιδευτικό σύστημα, αλλά η ισοπεδωτική αντίληψη, που ακούγεται συχνά, νομίζω ότι δε βοηθά. Στα 170 χρόνια, από την απελευθέρωση του ελληνικού κράτους, είναι αλήθεια ότι πέρασαν από το Υπουργείο Παιδείας 180 Υπουργοί και Υφυπουργοί Παιδείας. Ένας απ' αυτούς ήμουν και εγώ. Όλοι ήθελαν το καλύτερο. Έγιναν τομές, αλλά και λάθη. Όμως, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει από κανέναν τη διάθεση για να προσφέρει. Η προσπάθεια πρέπει να συνεχιστεί, μέσα από διαδικασίες διαλόγου. Ο διάλογος είναι το «οξυγόνο» της Δημοκρατίας, για όσους δεν το έχουν αντιληφθεί.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Μαριάννα Αλμπάνη, από τη Ροδόπη.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΑΛΜΠΑΝΗ (Νομός Ροδόπης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ζούμε σε μία εποχή, όπου η τεχνολογική και επιστημονική πρόοδος, καθώς και οι νέες ταχύτητες στη διάχυση της πληροφορίας οδηγούν σε έναν κόσμο χωρίς σύνορα. Τι

πρέπει να μάθουμε μέσα σε αυτό το περιβάλλον; Με βασικό άξονα αυτό το ερώτημα, που συνοψίζει ανησυχίες, ανασφάλειες και προσδοκίες εκατομμυρίων ανθρώπων, είναι ανάγκη να συντελούνται οι ανακατατάξεις στο χώρο της Εκπαίδευσης.

Στο πλαίσιο αυτό βασικό πρόβλημα του υπάρχοντος εκπαιδευτικού συστήματος είναι πως το σχολείο έχει πια χάσει τον αυτόνομο ρόλο του και λειτουργεί ως προπαρασκευαστικό κέντρο για τις πανελλαδικές εξετάσεις. Αναμφίβολα, λοιπόν, τα τελευταία χρόνια, έχει εντατικοποιηθεί η σχολική ζωή. Από την άλλη, όμως, ας μην ξεχνάμε, πως στην Ελλάδα οι εκπαιδευτικές πολιτικές διαμορφώνονται από το Υπουργείο Παιδείας και όχι από τους άμεσα ενδιαφερόμενους για την επιτυχή του έκβαση, δηλαδή, τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές, τους γονείς και τις τοπικές κοινωνίες.

Έτσι, λοιπόν, είναι ανάγκη να αποδευσιμωθεί το σχολείο από τις εισαγωγικές εξετάσεις για το Πανεπιστήμιο. Αν κάτι τέτοιο φαίνεται ανέφικτο, επειδή προϋποθέτει πολύ καλή υποδομή, που τα ελληνικά πανεπιστήμια, προς το παρόν, δε διαθέτουν, τότε θα μπορούσε να ιδρυθεί το λεγόμενο Μεταλύκειο, όπου, μετά από μονοετή φοίτηση, οι μαθητές θα εξειδικευτούν στον τομέα, που τους ενδιαφέρει. Από την άλλη, στη σύγχρονη εκπαίδευση, οι ελλείψεις στην υλικοτεχνική υποδομή είναι αναγκαίο να αντιμετωπιστούν με τη διαμόρφωση σχολικών χώρων, ευχάριστων, λειτουργικών και ελκυστικών, με πολλαπλές δυνατότητες χρήσης. Ακόμη, χρειάζεται να καταργηθούν, επιτέλους, οι απαράδεκτες διπλοβάρδιες.

Προκειμένου αυτές οι απαραίτητες αλλαγές να γίνουν πιο άμεσα και συστηματικά, είναι απαραίτητη η αποκέντρωση της παιδαγωγικής καθοδήγησης στο επίπεδο του νομού, η οποία μπορεί να υλοποιηθεί με τη δημιουργία ειδικών συντονιστικών συμβουλίων, που θα απαρτίζονται από εκπροσώπους των εκπαιδευτικών, των γονέων, των μαθητών Λυκείου, των παραγωγικών και κοινωνικών φορέων, καθώς και του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας.

Για όλα τα παραπάνω, πρέπει, επιτέλους, στη χώρα μας να αυξηθούν, αποφασιστικά, οι δαπάνες για την Εκπαίδευση, αφού όλοι επιχειρούν αλλαγές, χωρίς χρήματα. Πρέπει να υπάρξει εθνική πολιτική για το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας, που θα χαράσσεται από διακομματικό συμβούλιο. Έτσι, θα υπάρξει εγγύηση συναίνεσης και σταθερότητας.

Απευθύνω, λοιπόν, έκκληση προς τους υπεύθυνους, τους κρατούντες, τα συνδικαλιστικά σωματεία των εκπαιδευτικών, τους γονείς και την κοινωνία, γενικότερα, να βοηθήσουν εμάς τους νέους σε έναν αγώνα για μία Παιδεία σύγχρονη και ανθρωπιστική, γιατί λαός, χωρίς

Παιδεία και αναβαθμισμένη Εκπαίδευση, μένει πίσω.

Ιδίως, τώρα, με την ευρωπαϊκή μεταρρύθμιση, εάν δεν αναμορφωθεί και δεν εκσυγχρονιστεί η Παιδεία και η Εκπαίδευση, θα παύσουμε να είμαστε ανταγωνιστικοί, σε σχέση με τους υπόλοιπους Ευρωπαίους. Γι' αυτό, ακριβώς, χρειάζεται, πριν από την εφαρμογή κάθε πρότασης, σοβαρός διάλογος, διαβούλευση, αντιπαράθεση και συναίνεση. Αυτά είναι ανάγκη να ξεκινήσουν εγκαίρως.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Χλόη Αλβέρτη, από τη Β' Αθηνών.

ΧΛΟΗ ΑΛΒΕΡΤΗ (Β' Αθηνών): Ο σύγχρονος άνθρωπος φαίνεται να έχει χάσει κάθε προσανατολισμό. Κυνηγώντας, με λύσσα, ένα πρότυπο επιτυχίας και ευτυχίας, που άλλοι έφτιαξαν γι' αυτόν σκόπιμα, έχει αποστασιοποιηθεί, έχει συμβιβαστεί και έχει αδρανήσει. Οι σκέψεις μας, τα θέλω μας, τα όνειρά μας, ο τρόπος ζωής μας είναι όλα προκαθορισμένα και επιβεβλημένα, μέσα από μία συνεχή προπαγάνδα των Μ.Μ.Ε. του Χόλυγουντ, ακόμα και το ίδιο το σχολείο. Συχνά, νιώθω ότι ο κόσμος είναι «πλαστελίνη» στα χέρια αυτών των ισχυρών και οι άνθρωποι απλές «μαριονέτες». Δουλεύουμε, ανασαίνουμε, προσευχόμαστε, σκοτώνουμε, εξυπηρετώντας το συμφέρον αυτών, που μας χρησιμοποιούν, που μας αντιμετωπίζουν σαν μηχανές και με τον τρόπο τους μας καθηλώνουν στην αδράνεια.

Η κοινωνία μας, μία κοινωνία εγωιστών, σταδιακά καταρρέει. Ωστόσο, εμείς, οι πολίτες, οι οποίοι έχουμε την πραγματική ευθύνη, εθελουφλούμε και επαναπαυόμαστε. Αυτό είναι που ζητώ να αλλάξει. Ζητώ ενδιαφέρον, ειλικρίνεια και αντίδραση. Ζητώ νέους ανθρώπους, που δε θα φοβηθούν να χτίσουν, από την αρχή, κοινωνίες αδελφότητας.

Η λύση βρίσκεται στην πραγματική αλλαγή του εκπαιδευτικού συστήματος. Η νεολαία, όπως είναι σήμερα, γίνεται απλό εξάρτημα της παραγωγικής μηχανής, χωρίς εντάσεις, ενστάσεις και αντιστάσεις. Θέτουν, ως βασικό της στόχο, την πολυμάθεια, γι' αυτό και μας βομβαρδίζουν με έναν τεράστιο όγκο γνώσεων, που, αντί να οξύνουν το νου μας, μάς αποβλακώνουν. Πολλές από τις γνώσεις αυτές είναι ετερόκλητες και άχρηστες. Η πολυμάθεια και η σοφία δεν είναι έννοιες ταυτόσημες. Ένα σωστό μυαλό δεν είναι αυτό που κατέχει πολλές γνώσεις, αλλά πολλούς τρόπους σκέψης. Αυτό που χρειάζεται είναι αναδιάταξη προτεραιοτήτων. Θα πρέπει η ύλη των μαθημάτων να στηρίζεται σε πραγματικά προβλήματα της καθημερινότητας, να αναλύει την επικαιρότητα, να αναζητά τις αιτίες και τις ιστορικές

αλήθειες, που θα οδηγούν σε μία άμεση ένταξη των νέων στο κοινωνικό γίνεσθαι. Ο διάλογος και η ανταλλαγή απόψεων θα πρέπει να βρίσκονται στην πρώτη γραμμή. Μέσα από αυτή τη διαδικασία, θα εκπαιδευτούμε στο να βλέπουμε πέρα από το προφανές, στο να ασκούμε τα δικαιώματά μας και στο να προασπίζουμε τα συμφέροντά μας, ως ξεχωριστή ομάδα.

Απαραίτητοι, όμως, είναι και οι καθηγητές με όραμα και αίσθημα ευθύνης. Συχνά κανείς θα συναντήσει καθηγητές, με βασικές ελλείψεις στη γνώση του αντικειμένου, που διδάσκουν, παιδαγωγικά ανεπαρκείς, που θεωρούν την τάξη χώρο επίδειξης και επιβολής εξουσίας. Αυτοί οι καθηγητές αποξενώνουν τον έφηβο από την εκπαιδευτική διαδικασία, αφαιρώντας του, ακόμα, και το δικαίωμα να εκφραστεί διαφορετικά, μονοπωλώντας το χρόνο και μιλώντας ως αυθεντίες. Αυτοί οι καθηγητές δε χωρούν στον κόσμο, που ονειρεύομαι. Πιστεύω ότι η αυστηρή και ουσιαστική αξιολόγηση των καθηγητών, ανά τακτά χρονικά διαστήματα και η επιβολή κυρώσεων σε όσους δεν εκτελούν σωστά το έργο τους, θα ήταν ένα βήμα.

Αρχή της Παιδείας είναι η αυτενέργεια των μαθητών. Ο μαθητής πρέπει να μαθαίνει μέσα από δραστηριότητες, ώστε να μην πλήττει και να αδιαφορεί. Η παπαγαλία, το να λέει αλόγιστα πράγματα, που δεν πιστεύει, τον αποξενώνει από τη γνώση. Ίσως, η πρακτική αντιμετώπιση των μαθημάτων να βελτιώνει την υπάρχουσα κατάσταση.

Το σημαντικότερο όλων, ωστόσο, είναι η διαφορετική αντιμετώπιση της γνώσης και η παύση του καταναγκαστικού κατακερματισμού της. Η καλή γνώση της Χημείας οφείλει να περνά από την πολιτική αντιμετώπιση του προβλήματος των αποβλήτων, για παράδειγμα. Μέσα από μία τέτοιου τύπου θεώρησης της γνώσης, θα μπορέσουμε να αποκτήσουμε και μία ολοκληρωμένη προσωπικότητα, η οποία, απλά, θα αναζητήσει δρόμους για να δράσει. Πολλοί σήμερα έχουν παύσει να ελπίζουν. Εγώ, όμως, στέκομαι στα πόδια μου και ζητώ, απ' όσους μπορούν και οφείλουν να βοηθήσουν, να μου υποδείξουν ότι δεν κοιτούν, απλά, αλλά βλέπουν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Χριστίνα Καρκάνη, από τη Β' Αθηνών.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΑΡΚΑΝΗ (Β' Αθηνών): Αξιότιμοι, Έφηβοι Βουλευτές, κύριε Πρόεδρε, ο άνθρωπος, ανέκαθεν, από τη φύση του, αναζητούσε τρόπους αναβάθμισης του επιπέδου ζωής του, αλλά και τρόπους βελτίωσης των συνθηκών διαβίωσής του. Ο πιο αποτελεσματικός τρόπος, για την επίτευξη αυτού του στόχου, ήταν η διεύρυνση των πνευματικών του

οριζόντων, μέσω της γνώσης, η οποία, εδώ και αιώνες, παρέχεται μέσω των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Ο τρόπος, όμως, για την αξιοποίηση γνώσεων, αλλά και για την κάρπωση περισσοτέρων, είναι το πέρασμά τους σε υψηλότερες βαθμίδες, αφού πρώτα δοθούν οι απαραίτητες εξετάσεις. Η διαδικασία των εξετάσεων είναι ιδιαίτερα ψυχοφθόρα και καταβάλλει ψυχικά τους μαθητές, έχοντας ως αποτέλεσμα την αποτυχία τους στις εξετάσεις. Κατά συνέπεια, δεν τους επιτρέπει να εισέλθουν στη σχολή της αρεσκείας τους και αργότερα να ασκήσουν το επάγγελμα, που επιθυμούν.

Σε ορισμένες περιπτώσεις δημιουργούνται συμπλέγματα κατωτερότητας, αλλά και επιθετικής στάσης απέναντι στο εκπαιδευτικό σύστημα. Η στείρα απομνημόνευση και η βαθμοθηρία δεσπόζουν στο πώς οι νέοι βλέπουν το ρόλο της εκπαίδευσης, καθώς οι περισσότεροι ενδιαφέρονται μόνο για την κάρπωση των πολυπόθητων βαθμών και θα τους επιτρέψουν, ίσως, να αλλάξουν τη ζωή τους προς το καλύτερο και να προσφέρουν κάτι στην κοινωνία.

Οι περισσότεροι δεν έχουν σφαιρική γνώση, αλλά επιφανειακή και δεν διευρύνουν τους πνευματικούς τους ορίζοντες. Η αξιολόγηση των γραπτών είναι βιαστική, καθώς η μελέτη τους γίνεται επιφανειακά, αλλά και οι επιτηρητές δεν αντιμετωπίζουν με τον ίδιο τρόπο όλα τα παιδιά. Άλλοι αδιαφορούν για το ρόλο που τους έχει ανατεθεί, άλλοι είναι υπερβολικά αυστηροί, θεωρώντας ότι κατέχουν κάποια εξουσία απέναντι στα πολύ νεότερα άτομα, ενώ ζητούν από εκείνα σοβαρότητα και σεβασμό με προσβλητικό για αυτά τρόπο.

Ορισμένοι τρόποι που θα μπορούσαν να στηρίξουν τους νέους και να βελτιώσουν την υπάρχουσα κατάσταση είναι ότι τα θέματα των εξετάσεων θα πρέπει να είναι περισσότερο βατά. Θα πρέπει να μειωθεί η ύλη και να μην επιλέγονται από καθηγητές πανεπιστημίων, οι οποίοι δεν λαμβάνουν υπόψη τους το νεαρό της ηλικίας μας και είναι πολύ απαιτητικοί. Σε περίπτωση που η ύλη παραμείνει η ίδια, πρέπει να γίνεται ολοκληρωμένη και σωστή δουλειά στα σχολεία. Τα μαθήματα θα πρέπει να διαρκούν περισσότερες ώρες, σε ένα ευχάριστο περιβάλλον, τόσο στην εμφάνιση του κτιρίου όσο και στη σχέση με τους καθηγητές, ώστε να μην καταφεύγουν σε φροντιστήρια και καταβάλλουν οικονομικά τις οικογένειές τους. Για την καλύτερη παρακολούθηση των μαθημάτων πρέπει να μειωθεί ο αριθμός των μαθητών σε κάθε τμήμα και οι καθηγητές θα πρέπει να βοηθούν τους νέους να επιτύχουν τους στόχους τους, εφόσον έχουν σύγχρονη γνωστική κατάρτιση, υπομονή και πραγματικό ενδιαφέρον.

Η αξιολόγηση των γραπτών πρέπει να γίνεται από ανθρώπους με ευρεία γνωστική κατάρτιση, με υπομονή και ενδιαφέρον και να αναλύουν περισσότερο τις απαντήσεις των μαθητών και να μην απορρίπτουν τα γραπτά τους, βάζοντας χαμηλό βαθμό. Πρέπει να ορίζονται υπεύθυνα άτομα ως επιτηρητές, με ενδιαφέρον γι' αυτό που κάνουν και να έχουν υπόψη τους τη σοβαρότητα της αρμοδιότητάς τους και το ποσό εξαρτώνται οι μαθητές από την επίβλεψη τους. Πρέπει όλοι οι μαθητές, διαγωνιζόμενοι και μη, να συνεργαστούν για μια ριζική αλλαγή πάνω στο θέμα αυτό, το οποίο θα αφορά και θα απασχολήσει σίγουρα γενεές στο μακρινό μέλλον.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Δάλλα από τον Νομό Αττικής.

ΕΛΕΝΗ ΔΑΛΛΑ (Νομός Αττικής): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Βουλευτές, στις ημέρες μας το θέμα της εκπαίδευσης προβληματίζει πολλούς παράγοντες. Δεν είναι τυχαίο που βρίσκεται στην επικαιρότητα και το προβάλλουν τα Μ.Μ.Ε. αρκετά συχνά. Τα προβλήματα είναι πολλά και πρέπει να αντιμετωπιστούν με πολύ λεπτούς χειρισμούς, για να έχουμε ένα βελτιωμένο σύστημα εκπαίδευσης, ως προς την ποιότητα της παρεχόμενης γνώσης και τον τρόπο εκμάθησης των μαθητών, ώστε η Ελλάδα να έχει ένα καλύτερο μέλλον. Το μέλλον που της αξίζει και που πρέπει να είναι αντάξιο της πολυσήμερης ιστορίας της και του πολιτισμού που επηρέασε και επηρεάζει όλες τις χώρες του κόσμου.

Οι παράγοντες που συμβάλλουν στην κακή κατάσταση του εκπαιδευτικού συστήματος είναι πολλοί. Οι καθηγητές με τον τρόπο διδασκαλίας τους και νοοτροπίας τους, οι ίδιοι οι μαθητές, με την αδιαφορία για την ασέβεια τους ως προς τους καθηγητές και τα μαθήματα. Το ίδιο το εκπαιδευτικό σύστημα απορροφά την ενέργεια και τη δυναμική μαθητών και καθηγητών. Οι καθηγητές δεν είναι δραστήριοι, δεν έχουν καινούργιες μεθόδους διδασκαλίας, προκειμένου να προσεγγίσουν το ενδιαφέρον των παιδιών. Δεν καινοτομούν, δεν πρωτοτυπούν, αλλά πάνω απ' όλα, δεν προσπαθούν, ώστε να δώσουν την ευκαιρία στο παιδί η να καταλάβει ότι κάθε απόκομμα γνώσης είναι ένα εφόδιο για τη ζωή του. Δυστυχώς, οι καθηγητές τείνουν προς το πρότυπο του δημοσίου υπαλλήλου, οπότε είτε κάνουν το μάθημά τους σωστά είτε όχι, δεν υπάρχει διαφορά. Συνεπώς, δεν συνειδητοποιούν ότι με τη δουλειά αυτή επηρεάζουν το χαρακτήρα, το σεβασμό, τη γνώση, την αντίληψη του μαθητή, δηλαδή τον αυριανό πολίτη.

Φυσικά υπάρχουν και οι εξαιρέσεις. Υπάρχουν καθηγητές που προσπαθούν να

μεταφέρουν στα παιδιά τις απαιτούμενες γνώσεις, που οφείλουν να τους δώσουν, όμως, οι προσπάθειες τους παραμένουν κάποιες φορές άκαρπες, διότι δεν υπάρχει το αντίστοιχο ενδιαφέρον για γνώση και μάθηση από την πλευρά των μαθητών. Έχει παρατηρηθεί το φαινόμενο ότι δεν υπάρχει κινητικότητα και συμμετοχή στο μάθημα από τους μαθητές, καθώς έχει αυξηθεί η βία στα σχολεία, φθάνοντας μάλιστα σε επικίνδυνο σημείο. Ένα σκληρό παράδειγμα είναι η υπόθεση στη Βέροια με θύμα τον εντεκάχρονο Άλεξ.

Αλήθεια, πώς μπορούμε να μιλάμε για τους καθηγητές και τους μαθητές, όταν το ίδιο το εκπαιδευτικό σύστημα δεν προωθεί ιδέες και καινοτομίες των μαθητών, προγράμματα και εργασίες και τα οποία διευρύνουν τους πολιτικούς ορίζοντες του ατόμου; Το ενημερώνουν γύρω από περιβαλλοντικά και πολλά κοινωνικά θέματα, διότι όλα αυτά είναι τέχνη και όπως έλεγε ο Πλάτωνας «η τέχνη είναι βάση της παιδείας». Συνήθως, όπου υπάρχουν προβλήματα, υπάρχουν και τρόποι λύσης αυτών. Όσον αφορά το πρόβλημα με τους καθηγητές, δηλαδή ότι δεν συμβαδίζουν με τις νέες γενιές, μια λύση θα ήταν ο καθηγητής να συνταξιοδοτείται στην ηλικία των 55 ετών. Μπορεί να βρίσκουν την πρόφαση κάποιιοι και να ισχυρίζονται ότι το Κράτος δεν έχει λεφτά. Αυτοί που δηλώνουν αυτά, σίγουρα μπορούν να διαχειριστούν τα χρήματα του ελληνικού λαού και να πιάσουν αυτούς, οι οποίοι αυθαιρετούν εναντίον του ελληνικού κράτους και σίγουρα θα εξευρεθούν χρήματα για τις συντάξεις. Αντί ο ελληνικός λαός να πληρώνει διάφορα έργα αξίας δισεκατομμυρίων, σίγουρα θα προτιμήσει να πληρώσει τον καθηγητή που μαθαίνει στο παιδί του γράμματα.

Όλα αυτά με κάνουν να αναρωτιέμαι προς τα πού βαίνει το εκπαιδευτικό σύστημα. Επειδή οι εμπλεκόμενοι φορείς και οι παράγοντες που συμμετέχουν, ενεργά ή μη, στον τομέα της εκπαίδευσης, έχουν αποπροσανατολίσει από το στόχο τους. Αδιάφοροι καθηγητές, αδιάφοροι μαθητές, αδιάφοροι γονείς, αδιάφοροι κοινωνικοί και πολιτικοί φορείς. Αυτή είναι η κατάσταση που επικρατεί σήμερα. Ποιο το μέλλον της Ελλάδας; Οι νέοι να καταδικάζονται στην αμάθεια, στην αποχαύνωση, στην έλλειψη κρίσης και να γίνονται κοπάδι, έρμαιο των ισχυρών, ανίσχυροι να διεκδικήσουν τα δικαιώματά και την ελευθερία τους. Ως τότε οι εκάστοτε κυβερνήσεις θα κάνουν «μπαλάκι» τους μαθητές για τα μικροπολιτικά τους συμφέροντα, διότι σε κάθε αλλαγή κυβέρνησης έχουμε και ένα διαφορετικό εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο μπερδεύει τους μαθητές και τους αποπροσανατολίζει; Ως τότε οι καθηγητές, με τη σιγουριά του δημόσιου, θα επιλεγούν να υπολειτουργούν ως παιδαγωγοί,

υπονομεύοντας την έννοια της δωρεάν παιδείας, με την ισχυροποίηση των ιδιωτικών σχολείων; Ως τότε το δημόσιο χρήμα θα το καταχρώνται οι λίγοι και οι επιτήδαιοι, αντί το Υπουργείο Παιδείας να το χρησιμοποιεί για να καλύψει τις κτιριακές, υλικοτεχνικές και λοιπές ανάγκες, αλλά και σε ανθρώπινο δυναμικό;

Δεν θα ήθελα σε καμία περίπτωση να πιστέψω πως αυτή η ζοφερή πραγματικότητα, που την έχουν βιώσει χιλιάδες μαθητές, θα συνεχίσει να υφίσταται και στο μέλλον, ώστε να δω κάποτε τα παιδιά μου να διαμαρτύρονται και να κάνουν καταλήψεις, έχοντας ακριβώς τα ίδια αιτήματα με αυτά της δικής μου γενιάς. Βέβαια, η Ελλάδα τρώει τα παιδιά της, διότι οι πολίτες της, κακομαθημένοι όπως είναι από τα ρουσφέτια, καταφεύγουν στη λογική του «ωχαδερφισμού». Φυσικά, η ελπίδα πάντα πεθαίνει τελευταία. Έτσι, νομίζω πως έχω τουλάχιστον το δικαίωμα να περιμένω κάτι καλύτερο στο χώρο της παιδείας, έστω και αν δεν έρθει ποτέ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Μαρίνος Κωνσταντίνου από την Κύπρο.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Κύπρος): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσω για ένα πρόβλημα, το οποίο δεν ξέρω εάν απασχολεί την ελληνική κοινωνία και νεολαία, αναμφίβολα, όμως, αποτελεί ένα μεγάλο πρόβλημα για την κυπριακή κοινωνία και είναι το φαινόμενο της κομματικοποίησης. Έχει εισβάλει για τα καλά σε αυτή τη σύγχρονη ευρωπαϊκή κοινότητα, αφού έχει εισχωρήσει στη μήτρα του κοινωνικού συνόλου, τα σχολεία. Αυτό το φαινόμενο οργιάζει τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα στη δημόσια εκπαίδευση. Στόχο των πολιτικών παρατάξεων αποτελούν ως συνήθως μαθητές του Λυκείου, αλλά και του Γυμνασίου. Αντιπρόσωποι των πολιτικών αυτών παρατάξεων πλησιάζουν τους μαθητές, μέσω διαφόρων εκδηλώσεων και προσπαθούν με κύριο όπλο την προπαγάνδα να υποτάξουν τους μαθητές στις ιδέες και τα ψεύτικα ιδανικά της παράταξης, της οποίας αποτελούν μέλη. Με αυτές τις ιδέες, μετατρέπουν τους νέους σε κομπάρσους σε ένα θέατρο του παραλόγου, για να ικανοποιήσουν τις δικές τους ιμπεριαλιστικές απαιτήσεις, παρασύροντας τους νέους αυτούς σε ένα φανατισμό, πέραν κάθε προηγούμενου.

Το εκλογικό σύστημα στα δημόσια σχολεία επηρεάζεται έμμεσα από θυγατρικές πολιτικές παρατάξεις των μεγάλων κομμάτων. Την περίοδο των σχολικών εκλογών ο προαναφερθείς φανατισμός αγγίζει φαινομενικά επίπεδα, αφού τα σχολεία κυριολεκτικά

χωρίζονται σε δύο στρατόπεδα. Αυτοαποκαλούνται κομμουνιστές, φασίστες, χωρίς να αναλογίζονται και ούτε καν να γνωρίζουν τη σημασία, τις αρχές και τη δομή αυτών των δύο ιδεολογιών.

Απλά, καθοδηγούμενοι από τις πολιτικές τους παρατάξεις, καλλιεργούν ένα μίσος, το οποίο ευδοκίμει και κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς.

Εμμέσως, πλην σαφώς, το φαινόμενο αυτό υποβιβάζει και περιορίζει ελευθερίες και δημοκρατικά δικαιώματα των μαθητών. Όταν ένας μαθητής αρνείται να λάβει μέρος σε αυτούς τους αντιδημοκρατικούς παραλογισμούς, θεωρείται παράξενος και υποχρεώνεται σε ένα κοινωνικό αποκλεισμό. Πώς μπορεί, σε μια ευρωπαϊκή δημοκρατική κοινωνία, να αγνοούμε το βασικότερο δικαίωμα του ανθρώπου, την ελευθερία έκφρασης και σκέψης, και να καταπιέζουμε τη νεολαία σε ιδανικά και ιδέες προ πολλού ξεχασμένες και ανεπιτυχείς;

Προφανής και πιο δραστική λύση για την αντιμετώπιση αυτής της «επιδημίας» είναι ο περιορισμός των θυγατρικών παρατάξεων των κομμάτων, όταν και εφόσον απορροφούν σχολικές ηλικίες. Επίσης, να αφιερωθούν ώρες στο σχολείο και να οργανωθούν σεμινάρια, προκειμένου να εδραιωθούν στο μυαλό των νέων τα πραγματικά ιδανικά, για τα οποία πρέπει να αγωνιζόμαστε, όπως η ελευθερία και η δημοκρατία. Πρέπει στο σχολείο, οι κατάλληλοι καθηγητές να εξηγήσουν στους μαθητές την πραγματική έννοια της δημοκρατικής οντότητας που προωθεί αυτή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, της οποίας είμαστε μέλη, όπως και τη σημασία της ελεύθερης βούλησης σε ένα δημοκρατικό πολίτευμα.

Δεν μπορούμε, όμως, να παραλείψουμε πως ο πιο σημαντικός παράγοντας στη διαμόρφωση του χαρακτήρα και την εδραίωση των πιστεύω ενός νέου είναι η οικογένεια. Από την οικογένεια ασκείται η μέγιστη επιρροή σε ένα νέο. Έτσι, οι γονείς πρέπει να μάθουν να μεγαλώνουν τα παιδιά τους σε ένα περιβάλλον ανοιχτόμυαλο και να τα απομακρύνουν από πολιτικοποιημένες απόψεις. Να τα ελευθερώσουν από προπαγανδιστικές παρωπίδες και να μην τα επηρεάζουν με τις δικές τους πολιτικές απόψεις και πιστεύω.

Όμως, ας μην δικαιολογούμαστε, ρίχνοντας το φταίξιμο στους γύρω μας. Ο σύγχρονος και συνειδητοποιημένος μαθητής πρέπει να μάθει να διαχωρίζει τι είναι καλό και γνωστικό. Ο ίδιος ο νέος, με τη δική του πρωτοβουλία, πρέπει να ανιληφθεί την παγίδα του φαινομένου της κομματικοποίησης και να απαλλαχθεί από συντηρητικές και παλιομοδίτικες απόψεις. Χρειαζόμαστε μια νεολαία μακριά από παρωπίδες, ώστε εμείς, οι νέοι, να σταθούμε άξιοι

διαπραγματευτές, με τσαμπουκά, στον έξω κόσμο και να σταθούμε ενάντια σε πολιτικές που θέλουν οι λίγοι και ακολουθούν, εν αγνοία τους, οι πολλοί.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Βουτσινά από την Αθήνα.

ΙΩΑΝΝΑ ΒΟΥΤΣΙΝΑ (Α΄ Αθηνών): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ένα θέμα που με απασχόλησε αυτή τη χρονιά είναι οι ευκαιρίες και τα ερεθίσματα που δίνει η χώρα μας, ώστε να νιώσουν οι Έλληνες μαθητές «ευρωπαϊοί» μαθητές. Είμαστε άραγε «ευρωπαϊοί μαθητές δεύτερης κατηγορίας»;

Στον τομέα της παιδείας, παρατηρείται ανομοιογένεια στα εκπαιδευτικά συστήματα ανά την Ευρώπη, γεγονός που δυσκολεύει το εκπαιδευτικό έργο. Κάθε χώρα έχει θεσπίσει τα δικά της προγράμματα, με αποτέλεσμα η ποσότητα και η ποιότητα των παρεχόμενων γνώσεων να ποικίλουν. Ιδιαίτερα στη χώρα μας, ο Έλληνας μαθητής δεν έχει ακόμα αντιληφθεί πλήρως την ταυτότητά του ως ευρωπαϊού πολίτη, γιατί λίγοι είναι οι γονείς που μπορούν να προσφέρουν στα παιδιά τους ένα ταξίδι στο εξωτερικό.

Κατά καιρούς, έχουν γίνει προσπάθειες για επικοινωνία με μαθητές ξένων χωρών, διαγωνισμοί και σεμινάρια. Όμως, όλα αυτά γίνονται, κατά γενική ομολογία, σε μικρό βαθμό και λίγοι μαθητές ενημερώνονται σχετικά με αυτά. Έτσι, οι ευκαιρίες που δίνει η χώρα μας για γνωριμία και αλληλεπίδραση μεταξύ ευρωπαϊών μαθητών είναι ελάχιστες και ανεπαρκείς για να στηρίξουν το εκπαιδευτικό έργο. Η ένωσή μας με άλλα 24 κράτη έγινε με σκοπό την επικοινωνία. Πώς είναι δυνατό οι Έλληνες μαθητές να νιώσουν την ένταξή τους στην Ε.Ε. αν δεν έρθουν σε επαφή με άλλα έθνη;

Σε αρκετές χώρες της Ευρώπης γίνεται σπουδαία προσπάθεια από την πλευρά του εκπαιδευτικού συστήματος για τη διαπαιδαγώγηση των μαθητών με πρακτικούς τρόπους, δηλαδή, διαμέσου εκπαιδευτικών προγραμμάτων, ταξιδιών, σεμιναρίων, ανταλλαγών, διαδικτυακής επικοινωνίας, κ.α.. Με αυτόν τον τρόπο, επιτυγχάνεται η μετάδοση του ευρωπαϊκού πνεύματος και εξασφαλίζεται η ενεργή δράση των μαθητών ως υπεύθυνων πολιτών στο μέλλον.

Με την εισαγωγή μας στην Ε.Ε., δεν μπορούμε να ζούμε απομονωμένοι, έχοντας λιγότερες ευκαιρίες από τους μαθητές άλλων χωρών. Είναι δικαίωμά μας να συμμετέχουμε, έστω και με έμμεσο τρόπο, στην πολιτική ζωή της χώρας μας, με το να βρισκόμαστε ενήμεροι

σχετικά με όσα συμβαίνουν γύρω μας και, παράλληλα, να είμαστε ικανοί να διαμορφώνουμε τη δική μας άποψη, απαλλαγμένοι από στερεότυπα και προκαταλήψεις.

Μερικές προτάσεις για εκπαιδευτικά προγράμματα θα ήταν οι εξής: Με σκοπό την ουσιαστική ένταξη των Ελλήνων μαθητών στην Ευρώπη, θα ήταν καλό να δοθεί έμφαση σε ανταλλαγές μεταξύ μαθητών, ηλικίας 13 – 17, τους καλοκαιρινούς μήνες σε κατασκηνώσεις του εξωτερικού. Μία δεύτερη πρόταση είναι να αποκτήσουν προτεραιότητα οι ευρωπαϊκές γλώσσες τόσο στα γυμνάσια όσο και στα λύκεια. Με τη διδασκαλία τριών ευρωπαϊκών γλωσσών σε υψηλό επίπεδο, κάθε μαθητής θα έχει την ευκαιρία να συμμετέχει σε διαγωνισμούς γλωσσομάθειας, ώστε να αποκτήσει διπλώματα που να πιστοποιούν τις γνώσεις του. Στη συνέχεια, απαραίτητη είναι η επιχορήγηση ταξιδιών από τη χώρα μας, ώστε ένας μεγάλος αριθμός Ελλήνων μαθητών να μπορεί να επισκεφθεί ευρωπαϊκές χώρες, να ενημερωθεί σχετικά με το εκπαιδευτικό σύστημα κάθε μίας και να δει από κοντά τα επιτεύγματα του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Αναμφισβήτητα, οι γνώσεις που παρέχονται στα σημερινά σχολεία είναι πολλές και δεν είναι δυνατό να συγκρατηθούν με ευκολία. Ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα, όμως, κρατά ανεξίτηλες μνήμες και έχει μεγαλύτερη απήχηση από αυτή των καθηγητών. Για παράδειγμα, μια επίσκεψη στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ή στο Ευρωκοινοβούλιο, συνοδευόμενη από σχετική ξενάγηση, θα είναι πιο ενδιαφέρουσα από μια απλή αναφορά στα παραπάνω θεσμικά όργανα στα πλαίσια του σχολείου. Από τη θεωρεία στην πράξη. Το θεωρητικό κομμάτι στη γνώση δεν μπορεί να αντικατασταθεί με το πρακτικό. Μαθήματα, όπως η Ιστορία και η Γεωγραφία, τα οποία θεωρούνται πολύ σημαντικά, διδάσκονται με λανθασμένο τρόπο στα σχολεία μας. Αυτό συμβαίνει, γιατί οι μαθητές δεν είναι ικανοί να απομνημονεύουν τόσες πληροφορίες, χωρίς να έχουν μια εικόνα στο μυαλό τους. Οι επισκέψεις σε ξένα κράτη, σε μουσεία και εκθεσιακούς χώρους μπορούν να συμβάλλουν στη βελτίωση του τρόπου διδασκαλίας και τη γενικότερη εκπαίδευση των μαθητών. Σε κρατικά ή ευρωπαϊκά πλαίσια, θα ήταν καλό να διεξάγονται σεμινάρια σχετικά με μαθητικά, πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά θέματα. Η σωστή ενημέρωση και εκπαίδευση είναι οι βασικότερες προϋποθέσεις για την αποφυγή κινδύνων, αλλά και της παραπληροφόρησης. Με την παρακολούθηση τέτοιων προγραμμάτων, οι μαθητές θα έχουν την ευκαιρία να εκφράσουν απορίες, να κάνουν ερωτήσεις και να ενημερωθούν σχετικά με ενδιαφέροντα και κρίσιμα θέματα, τα οποία, χωρίς να το θέλουν,

πολλές φορές τους διαφεύγουν. Για να μη μας πιάσουν αδιάβαστους, Ευρωπαϊκή Ιστορία. Τι είναι αυτό; Ακόμη και οι άριστοι μαθητές πιάνονται αδιάβαστοι όταν πρόκειται για ιστορικά γεγονότα μετά τη λήξη του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Πώς να αισθανόμαστε μέλη της Ευρώπης, όταν δεν γνωρίζουμε το ιστορικό της υπόβαθρο; Είναι απαραίτητο να γίνεται πιο μεθοδευμένη και ουσιαστικότερη η διδασκαλία της Ιστορίας, καθώς είναι ένα μάθημα που φανερώνει την εξέλιξη του πολιτισμού, της οικονομίας και της φύσης του ανθρώπου. Η γλώσσα, η λογοτεχνία, οι τέχνες του θεάματος, η αρχιτεκτονική, ο κινηματογράφος και οι εκπομπές αποτελούν μέρος της πολιτισμικής ποικιλίας της Ευρώπης. Εφόσον εκπροσωπούν μέρος της κοινής πολιτισμικής κληρονομιάς, θα πρέπει να διαφυλαχθεί και να υποστηριχθεί αυτή η ποικιλία και να παρέχεται χρηματική συνδρομή, ώστε αυτή να κατασταθεί προσπελάσιμη σε όλους τους λαούς. Οι κλάδοι πολιτιστικών δραστηριοτήτων συνδέονται άμεσα με το ρόλο της εκπαίδευσης και την πνευματική καλλιέργεια. Γι' αυτό, θα ήταν καλύτερο να ενδιαφερθούμε περισσότερο, τόσο εμείς όσο και το εκπαιδευτικό μας σύστημα, ώστε να μπορέσουμε να νιώσουμε επιτέλους μέλη της Ευρώπης.

Στο σημείο αυτό προσέρχεται στην Αίθουσα η Πρόεδρος της Βουλής, κυρία Άννα Μπενάκη – Ψαρούδα για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση και ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής κ. Γεώργιος Καραμπατζός και ο Γενικός Γραμματέας του Ιδρύματος της «Βουλής των Ελλήνων» για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Δανούση Άρτεμις, από την Α΄ Αθηνών.

ΔΑΝΟΥΣΗ ΑΡΤΕΜΙΣ (Α΄ Αθηνών): Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα με το οποίο ασχολήθηκα εγώ είναι οι μορφές ανελευθερίας του ατόμου, σύγχρονη κοινωνία και αξιοπρέπεια και κατά πόσο αυτή υπάρχει σήμερα, τι μας φιμώνει και περιορίζει τη σκέψη μας σε όλες τις εκφάνσεις της καθημερινής μας ζωής.

Σε πρώτο επίπεδο η αδιαφορία που τηρούμε οι περισσότεροι και η επικριτική στάση έναντι στο παρελθόν, θεωρώντας πρωτόγονα και βάρβαρα τα επιτεύγματα του παρελθόντος, μας οδηγεί, ίσως, στη δημιουργία ενός λεξιλογίου γεμάτο «πρέπει» με πρότυπο τη σύγχρονη εποχή.

Η ζωή στην πόλη χαρακτηρίζεται από την έλλειψη πάρκων και ζωτικών χώρων για

προσωπική έκφραση, από δημιουργία υδροκέφαλων τσιμεντουπόλεων, που προσβάλλουν την αισθητική. Ο φόβος που καλλιεργείται στις επόμενες γενεές για οτιδήποτε μη ανθρώπινο, είναι κάτι πολύ σύγχρονο και η συμπεριφορά μας είναι υποτιμητική προς τα άλλα είδη, χωρίς να έχουμε γνώση των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους. Η ανελευθερία και η αλλοτρίωση δεν υπάρχει μόνο εκεί, αλλά, ακόμη και στην εργασία μας, στο σχολείο ή στη μάθηση. Στην εργασία υπάρχει η ακόρεστη μανία για υλικά αγαθά και η θεοποίηση του χρήματος, με αποτέλεσμα την έλλειψη επικοινωνίας, συνεργασίας, γόνιμου διαλόγου και ο άνθρωπος για τον άνθρωπο, «λύκος».

Η δημιουργική έκφραση απουσιάζει, ενώ κυριαρχεί η πλήξη, η αδράνεια και η ρουτίνα, έτσι η αλλοτρίωση γίνεται βίωμα, προκειμένου το άτομο να αναβαθμιστεί. Η αλλοτρίωση στο σχολείο έγκειται στο ότι η μάθηση έχει διαμορφωθεί με τέτοιο τρόπο, ώστε να καταστρέφει την απόφια αγνότητα των παιδιών και να δημιουργεί ανταγωνιστικές σχέσεις μεταξύ τους. Μεταλαμπαδεύονται πρότυπα πρωτιάς και ανταγωνισμού και όχι πρότυπα γνώσης και αξίες, δηλαδή, πρότυπα σαθρά και κίβδηλα. Αποθαρρύνεται η δημιουργία σχέσεων αλληλεγγύης και γόνιμου διαλόγου μεταξύ των μαθητών, ενώ η δημιουργία μαθητών «αλόγων κούρσας» με αποκλειστική επιδίωξη τους βαθμούς, διχάζει το νέο ανάμεσα σε αυτό που διδάσκεται και σε αυτό που βιώνει.

Ακόμη, η πρώτη κίνηση κατά την είσοδό μας στο σπίτι είναι το άνοιγμα της τηλεόρασης, μια συνήθεια που μετατρέπεται σε ρουτίνα. Η παθητική αποδοχή των όσων παρακολουθούμε, δίχως κριτική στάση και προβληματισμούς, οδηγεί στην άρνηση της σκέψης, δημιουργίας και κρίσης. Επικρατεί η μετατροπή σε μάζα που πλάθεται κατά τη διάθεση εκείνου που κατέχει το μαζικό ή «μαγικό» πομπό. Η τηλεόραση αποτελεί μια εξάρτηση της σύγχρονης ζωής και έτσι μεταμορφωνόμαστε σε παθητικούς δέκτες μιας έτοιμης πραγματικότητας. Οι διαφημίσεις, επίσης, είναι κάτι σύγχρονο. Εκνευριζόμαστε λόγω της διακοπής της παθητικής τηλεθέασης από τις διαφημίσεις, στοιχείο τραγικό και ειρωνικό, αλλά παρ' όλα αυτά συνεχίζουμε να παρακολουθούμε τις διαφημίσεις με υποτιθέμενο ενδιαφέρον για τα νέα προϊόντα. Όμως, έχουμε μάθει να δεχόμαστε το έτοιμο και το εύκολο που προτείνεται και προσφέρεται. Η απάθεια καλλιεργείται, αφού παρακολουθούμε ό,τι πριν λίγο κατηγορούσαμε, ενώ μας κυνηγά παντού ως αφίσα, που έχει μπει στην απέναντι πολυκατοικία, ως σλόγκαν στο λεωφορείο, ως φυλλάδιο στο δρόμο.

Οι μορφές διασκέδασης και η τυποποίηση στον ελεύθερό μας χρόνο είναι ένα ακόμη πρόβλημα. Ο μιμητισμός και η μόδα οδηγούν σε συσσώρευση σε χώρους με δυνατή μουσική και ακατάλληλες συνθήκες για επικοινωνία ή διασκέδαση, η ατμόσφαιρα γίνεται αποπνικτική και ασφυκτική από τον καπνό, ενώ ο διάλογος μηδαμινός.

Ένα, ακόμη, αδιέξοδο δημιουργείται και στην ενασχόληση με τα κοινά. Η έννοια του όρου πολίτης είναι διαφορετική σε σχέση με αυτή των αρχαίων χρόνων. Ο λόγος των πολιτικών σήμερα είναι ξύλινος, ενώ είναι πολύ συχνή η χρήση φραστικών πυροτεχνημάτων από την πλευρά των κομμάτων, προκειμένου να παγιεύσουν τον ακροατή, τον απλό λαό. Το ζήτημα, ωστόσο, είναι τι κάνουμε εμείς για όλα αυτά. Τα γνωρίζουμε και προσποιούμαστε τους αδιάφορους ή μήπως φοβόμαστε να δούμε πρώτα τον εαυτό μας και έπειτα να σκεφθούμε τι μπορούμε να κάνουμε γι' αυτό και κατηγορούμε, συνεχώς, τους άλλους γύρω μας;

Η ανελευθερία, πρέπει να θυμόμαστε, είναι αποτέλεσμα του ατόμου και ότι εμείς είμαστε αυτοί που επιτρέψαμε να δημιουργηθεί αυτός ο όρος. Όλοι μαζί με ελπίδα και αγάπη για τη νοημοσύνη του ατόμου μπορούμε να διορθώσουμε τα πάντα, γιατί ποτέ δεν είναι αργά, αρκεί να πάρουμε απόφαση ότι για να είμαστε ελεύθεροι, ο καθένας ξεχωριστά, πρέπει να έχουμε για εφόδιο την επιλεκτικότητα, την κρίση, τη σύνεση και την αξιοπρέπεια. Δε γίνεται να σπάσουμε τις αλυσίδες του κλουβιού μας, αν δεν προτάξουμε τη δύναμη των αξιών που μαχαιρώσαμε κάποτε μέσα μας. Όλοι έχουμε το δικαίωμα επιλογής, γι' αυτό ας τολμήσουμε να πούμε, αρνούμαι στη δέσμευση, στην ανελευθερία και στην παθητικοποίηση. Έτσι, αν αυτό γίνει βίωμα σε όλους μας, θα μπορέσουμε να αλλάξουμε λίγο τον κόσμο μας, με τρόπο ώστε να μας χωράει όλους μέσα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Δημοπούλου Μαρίνα, από το Νομό Αρκαδίας.

ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΝΑ (Νομός Αρκαδίας): Αξιότιμε κυρία Πρόεδρε της «Βουλής των Ελλήνων», αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπημένοι μου φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές. Μιας και η Δημοκρατία προϋποθέτει την παρρησία και την ελευθερία του λόγου, θέλω να αναφερθώ σε κάτι που μου χτύπησε άσκημα από την εδώ ατμόσφαιρα. Είναι το ότι δεν κυριαρχεί ο διάλογος. Λέμε ο καθένας ότι ακριβώς έχουμε προετοιμάσει, ότι έχουμε σκεφθεί να πούμε και καταθέτουμε την άποψή μας. Σεβαστό, αλλά νομίζω ότι πρέπει να πούμε και τη δική μας γνώμη για όσα ακούστηκαν. Παρατήρησα, με λύπη μου, ότι κάποια παιδιά από εμάς

προετοίμαζαν το θέμα που θα πουν την ώρα που μιλούσε κάποιος άλλος. Πιστεύω ότι αυτό δεν είναι στοιχείο της Δημοκρατίας και είναι ένας τομέας της «Βουλής των Εφήβων» που χωλαίνει. Συμφωνώ με αρκετούς από αυτούς που μίλησαν, αλλά δεν είμαι απόλυτα σύμφωνη στην πεσιμιστική διάθεση μερικών. Βεβαίως και δεν είναι όλα μαύρα, υπάρχουν και άλλα χρώματα σε αυτή τη ζωή, και στο εκπαιδευτικό σύστημα σίγουρα υπάρχουν ατέλειες.

Θα ήθελα να μιλήσω για ένα λεπτό θέμα του εκπαιδευτικού μας συστήματος, για κάτι που λείπει από την εκπαίδευσή μας, που είναι η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση. Δεν γνωρίζω, γιατί αυτό το θέμα έχει παραμεληθεί εντελώς. Η πρώτη μου σκέψη είναι ότι, ίσως, ακόμα είναι ταμπού εδώ στην Ελλάδα. Μπορεί να μην είναι σε πολύ μεγάλο βαθμό, όπως τα προηγούμενα χρόνια. Ίσως, να είναι και ο πουριτανισμός, συγχωρείστε με για την έκφραση, που μας εμποδίζει από τα να το εντάξουμε στα σχολεία. Πιστεύω ότι είναι ένα ζωτικό σημείο της εκπαίδευσης, έπρεπε να υπάρχει ούτως ώστε να προφυλάξει τους νέους από λάθη στα οποία μας οδηγούν. Γιατί να μην έχουμε γνώμη και επί των σεξουαλικών θεμάτων; Γιατί ορισμένοι από εμάς κάποια στιγμή να γίνουν φορείς του AIDS; Γιατί σε κάποιες κοπέλες να τους συμβεί κάποιες ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες και από εκεί και πέρα η τύχη τους να μην καθοριστεί, όπως εκείνες θα ήθελαν. Παρόλα αυτά όλος ο κόσμος να τις κατακρίνει και να τις θεωρεί «του σχοινοῦ και του παλουκιοῦ». Συγχωρείστε με για την έκφραση, αλλά δυστυχώς στην επαρχία έχουμε ακόμη τέτοιες αντιλήψεις. Θεωρούμε πως μια έγκυος κοπέλα ανήλικη έχει κάνει το πιο κατακριτέο πράγμα στο κόσμο. Γιατί να μην είμαστε έτοιμοι να δεχτούμε τέτοια θέματα; Γιατί να μην ξέρουμε, πώς να τα αντιμετωπίσουμε, την ώρα που συμβαίνουν σε εμάς τους ίδιους ή συμβαίνει στον περίγυρό μας; Γιατί να κατακρίνουμε και γιατί να περνάμε όλα αυτά; Θα ήταν σκόπιμο σε αυτό το σημείο το σχολείο, η πολιτεία και όλοι να φροντίσουν, ώστε αυτές οι «ακτίδες» να πληρώσουν τα δικά τους λάθη και όχι άλλων. Δεν αποποιούμαστε τις δικές μας ευθύνες, σαφώς και τις έχουμε και μπορούμε να σκεφθούμε, αλλά σίγουρα πρέπει και οι άλλοι να φροντίσουν σε αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Πρόεδρος της Βουλής.

ANNA ΨΑΡΟΥΔΑ – ΜΠΕΝΑΚΗ (Πρόεδρος της Βουλής): Με συγχωρείτε για τη διακοπή, προτού πω δύο λόγια, θα ήθελα να έχω μια αίσθηση των εργασιών, όπως και τα μέλη της Επιτροπής του Προγράμματος που παρευρίσκονται εδώ.

Στην παρατήρηση της συναδέλφου ότι δεν υπάρχει αντίλογος, εμείς στις συζητήσεις μας στη Βουλή διαφοροποιούμαστε ως προς το τι γίνεται εδώ.

Πρώτον δε συζητούμε όλα τα θέματα, αλλά εστιάζουμε στο περιεχόμενο ενός νομοσχεδίου ή ενός θέματος κοινοβουλευτικού ελέγχου. Επομένως, η συζήτηση είναι πιο συγκεκριμένη. Αντιλαμβάνεστε ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει στην «Βουλή των Εφήβων». Τί θέμα να διαλέξουμε για να απασχολήσει όλους και ποιά ανταποκρίνεται στις επιθυμίες και στις απόψεις όλων; Άρα από τότε που διοργανώνεται η «Βουλή των Εφήβων» έχουμε σκεφθεί ότι είναι καλύτερα να σας βάλουμε στο πνεύμα της Επιτροπής και από εκεί και πέρα να υπάρχει ελευθερία λόγου. Ο κάθε Έφηβος Βουλευτής να θέσει το θέμα που το θεωρεί πιο ενδιαφέρον και σημαντικό για τον κύκλο των ενδιαφερόντων και να δούμε ποια είναι τα θέματα που προεξέχουν στο μυαλό και στις σκέψεις των νέων. Εφ' όσον θα υπάρξει χρόνος σε δευτερολογίες, θα μπορεί να δοθεί ο λόγος, ώστε να μπορέσετε να σχολιάσετε και να υπάρξει ζωντανή συμμετοχή και διάλογος.

Συμμερίζομαι απόλυτα τις εμπειρίες και τις παρατηρήσεις της συναδέλφου από την Α' Αθηνών. Η αλλοτρίωση που είναι χαρακτηριστικό της εποχής μας σε παγκόσμια κλίμακα εντοπίζεται πολύ περισσότερο στις μεγαλουπόλεις. Η τεχνολογία που προάγει διαρκώς τη ζωή μας και μας διευκολύνει έχει και το αντίθετο αποτέλεσμα. Μας κλείνει περισσότερο στον εαυτό μας και μας περιορίζει στην επικοινωνία με μια εικόνα που δεν είναι ό,τι το καλύτερο. Όταν κανείς δεν έχει την αίσθηση του συνανθρώπου του, όταν δεν βλέπει απευθείας τον αντίκτυπο της ύπαρξής του επάνω στον άλλο, αυτό είναι πραγματικά ολέθριο για τη ζωή μας. Χάρηκα πάντως που στο τέλος ανέφερε ότι αφορά τους άλλους και όχι εμάς. Και εσάς τον κάθε Έφηβο πρέπει να απασχολήσει για το μέλλον σας. Ίσως, στην περιφέρεια οι συνθήκες να είναι πολύ καλύτερες, πολύ πιο ανθρώπινες και πολύ πιο επικοινωνιακές με τη σωστή έννοια. Εμείς εδώ στις μεγαλουπόλεις την επικοινωνία την αντιλαμβανόμαστε αλλιώς. Την καταλαβαίνουμε να επιτελείται διαμέσως που είναι τα ΜΜΕ ή όποιοι άλλοι παρεμβαίνουν και αυτό δεν είναι σωστό.

Εύχομαι οι σκέψεις σας να αποδώσουν σε αυτό το πεδίο και να μας βοηθήσουν. Είμαστε σε άμεση συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας και ό,τι προκύψει που μπορεί να βοηθήσει και το διάλογο. Βέβαια, το θέμα είναι με ποιους γίνεται ο διάλογος. Μοιραία στη Δημοκρατία ο διάλογος γίνεται με εκπροσώπους. Δεν είμαστε στην Αθηναϊκή Άμεση Δημοκρατία, όπου όλος ο λαός, γιατί ήταν ολιγάριθμος και επιλεγμένος, μαζευόταν και ο καθένας έλεγε τη γνώμη του.

Αυτό τώρα δεν μπορεί να γίνει. Γίνεται με εκπροσώπους. Εκπρόσωποι είμαστε εμείς οι Βουλευτές, εκπρόσωποι είναι οι συνδικαλιστικοί φορείς και οι επικεφαλής ομάδων.

Επομένως, μοιραία, το μεγάλο πλήθος που αφορά αυτό το θέμα, παρακολουθεί, μάλλον, ως ακροατής και συνδιαλέγεται με τους εκπροσώπους του. Είναι και αυτό μέσα στις εμπειρίες της Δημοκρατίας, τις οποίες πρέπει να ξέρετε.

Ο κ. Σπηλιόπουλος που προεδρεύει είναι πανεπιστημιακός και Πρόεδρος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής. Πανεπιστημιακή είμαι και εγώ. Έχουμε αρκετή πείρα και προβληματισμό για τα τεκταινόμενα.

Δεν θέλω να σας απασχολήσω, κύριε Πρόεδρε. Εύχομαι καλή συνέχεια στις εργασίες σας και ευχαριστούμε πάρα πολύ για την παρουσία σας και την συμβολή σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Μας τιμά αναμφίβολα η παρουσία της Προέδρου της Βουλής, έστω και για λίγο.

Για να επανέλθουμε στη διαδικασία, θα σας απαντήσω εγώ αυτή τη φορά.

Καταρχήν, εξ όσων γνωρίζω και γνωρίζω καλά, αυτή τη στιγμή το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, κατ' εντολή του Υπουργείου Παιδείας και σε συνεργασία με ειδικούς επιστήμονες, όπως ο κ. Ασκητής και άλλοι, ετοιμάζει υλικό για το θέμα της αγωγής υγείας γενικότερα και ειδικότερα για το θέμα της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης και αγωγής.

Σε ό,τι αφορά το διάλογο, βεβαίως ήταν σοφά αυτά που είπε η Πρόεδρος. Στην Ελλάδα ζούμε. Έτσι γίνεται στην Ελλάδα ο διάλογος. Όμως σε ό,τι αφορά το προσχέδιο διαλόγου του Υπουργείου Παιδείας, για το οποίο πολλά ακούγονται και συζητούνται, ιδιαίτερα τον τελευταίο καιρό, είναι λάθος να λέγεται ότι δεν έγινε ή δεν γίνεται διάλογος. Είναι μια προσπάθεια που ξεκίνησε εδώ και 20 μήνες. Αυτή τη στιγμή δεν είμαι Υπουργός Παιδείας. Αλλά έχω την ευθύνη της Επιτροπής της Βουλής, όπου γίνεται διάλογος από τον Ιούνιο για το συγκεκριμένο προσχέδιο και ο διάλογος αυτός συνεχίζεται. Μάλιστα έχω να σας πω ότι την ερχόμενη Τρίτη το απόγευμα - και μπορώ να προσκαλέσω άμεσα και κατ' ιδίαν όσους είστε από Αθήνα - είναι καλεσμένοι στην Επιτροπή για να ακουστούν φοιτητές. Ήρθε ο πρόεδρος του Ε.Σ.Υ.Π., ήρθαν εκπρόσωποι της Συνόδου των Πρυτάνεων, ο Πρόεδρος του Συμβουλίου Ανώτατης Παιδείας, του Σ.Α.Π.Ε., του Ανώτατου Συμβουλίου Τεχνολογικής Εκπαίδευσης, του Σ.Α.Τ.Ε., θα έρθουν οι συνδικαλιστές και οι κοινωνικοί εταίροι. Γίνεται διάλογος και μάλιστα χωρίς κανέναν περιορισμό. Ήδη πήραν το λόγο 40 βουλευτές. Τα πρακτικά έχουν ξεπεράσει τις 5000 σελίδες.

Χάρη στον Κανάλι της Βουλής μεταδίδονται όλες οι συνεδριάσεις από την τηλεόραση. Γίνεται μια τιάνια προσπάθεια. Σας πληροφορώ ειλικρινά ότι συζητάμε πάρα πολύ σοβαρά και είμαστε έτοιμοι και όλοι οι Βουλευτές - εγώ κατευθύνω τη συζήτηση, φέροντας μια αυξημένη ευθύνη και ευαισθησία, όπως αντιλαμβάνεστε, γιατί είμαι τριάντα και πλέον χρόνια Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο - να βοηθήσουμε, ώστε η προσπάθεια αυτή να γίνει καλύτερη. Έχει περάσει ο καιρός, όπου μπορούν τα εκπαιδευτικά συστήματα να ταλανίζονται από αλλαγές, ύστερα από κάθε αλλαγή των κυβερνήσεων αυτού του τόπου και, πολύ συχνά, ύστερα από αλλαγές και των ίδιων των υπουργών της ίδιας κυβέρνησης. Αυτό το «ράβε – ξήλωνε» κάποτε πρέπει να σταματήσει.

Εγώ πιστεύω ειλικρινά ότι ανεξάρτητα από το που ανήκει κάθε Βουλευτής, έχει τις δικές του ή τις δικές της πολιτικές απόψεις. Αλλά αν καθίσουμε σε ένα τραπέζι και συζητήσουμε, θα διαπιστώσουμε, πιστεύω συνειδητά, ότι μπορούμε στα περισσότερα να συμφωνήσουμε. Εν πάση περιπτώσει, έφτασε η ώρα να δούμε σε ποια συμφωνούμε. Ότι θα υπάρχουν και σημεία επί των οποίων θα διαφωνήσουμε, είναι λογικό και αυτονόητο. Γιατί εγώ να έχω λιγότερη αγωνία από τον άλλον ή από εσάς για ένα καλύτερο σχολείο, όταν έχω μεγάλα και μικρά παιδιά εγώ ο ίδιος, μιλώντας αυτή τη φορά ως γονιός, όχι μόνο ως εκπαιδευτικός; Όλη μου η οικογένεια είναι εκπαιδευτικοί. Γιατί κάποιος έχει μεγαλύτερη ευαισθησία από μένα και γιατί εγώ έχω μεγαλύτερη ευαισθησία από εσάς; Είναι πολλά ζητήματα τα οποία μπορούμε και πρέπει να τα δούμε και να αποφασίσουμε τώρα.

Σας ανέφερα προηγουμένως για το θέμα της αξιολόγησης που κάποιοι το «πυροβολούν». Εγώ είπα στην Επιτροπή εδώ, απευθυνόμενος στους συνδικαλιστές ότι την αξιολόγηση στην Ελλάδα δεν την θέλουν αυτοί που την φοβούνται. Υπάρχουν πανεπιστημιακοί δάσκαλοι, οι οποίοι δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους, που έχουν από τον νόμο. Ο νόμος προβλέπει ότι ένας πανεπιστημιακός δάσκαλος πρέπει να έχει 6 ώρες διδασκαλίας την εβδομάδα και 20 ώρες, τουλάχιστον, φυσικής παρουσίας. Υπάρχουν πανεπιστημιακοί δάσκαλοι, οι οποίοι δεν κάνουν ούτε μία ώρα μάθημα την εβδομάδα, τον μήνα για να μην πω και χειρότερα. Διαλέγουν έναν άμισθο επιστημονικό συνεργάτη, που τους αντικαθιστά στα πάντα. Αυτός κάνει μάθημα στους φοιτητές. Αυτό δεν είναι ένα πρόβλημα; Αυτός γιατί να θέλει την αξιολόγηση;

Σε αυτή την προσπάθεια συμμετέχουν και οι φοιτητές. Ο φοιτητής δεν θα είναι θεατής.

Θα λέει την άποψή του για τον καθηγητή, αν είναι καλός και αν διδάσκει σωστά και καταρχήν, αν έρχεται και εάν συμμετέχει σε αυτή την κορυφαία διαδικασία. Επομένως, αυτό είναι κάτι που το φοβούνται, όσοι έχουν λόγο να το φοβούνται. Εγώ δεν πιστεύω ότι ένας καλός δάσκαλος ή καθηγητής, αυτός που κάνει τη δουλειά του, φοβάται την αξιολόγηση. Όλοι δεν είναι άριστοι. Όμως, πρέπει να προσπαθούν να γίνουν καλύτεροι μέσα από τη διαδικασία της αυτοαξιολόγησης. Αξιολόγηση δεν είναι μόνο η εσωτερική, που γίνεται μέσα στον χώρο της δουλειάς μας. Θα είναι και εξωτερική από μια Ανεξάρτητη Αρχή. Το προβλέπει ο νόμος που ψηφίστηκε. Θα υπάρχει η διαδικασία της αυτοαξιολόγησης. Πρέπει με συγκεκριμένα κριτήρια και εμείς οι ίδιοι να αξιολογούμε αυτό που κάνουμε και την προσπάθειά μας, ώστε να συνεισφέρουμε να αλλάξει κάτι σε αυτόν τον τόπο. Διάλογος γίνεται και συνεχίζεται και θα συνεχιστεί. Θα ήθελα να σας καθησυχάσω. Τώρα, αν κάποιος, για άλλους λόγους, πιστεύει ότι δεν γίνεται, αυτό είναι κάτι που τον αφορά. Είναι μια άποψη που δεν τη συμμερίζομαι. Επομένως, ας μη λέμε πράγματα που δεν ισχύουν.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Αντωνοπούλου Γεωργία, από το Νομό Αχαΐας.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αχαΐας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συμμαθητές, με την ευκαιρία που μου δόθηκε και ορμώμενη από τις προτάσεις κάποιων για το αν πρέπει να καταργηθούν ή όχι οι παρελάσεις, πάνω σε αυτό το θέμα θέλω να μιλήσω. Πολλά ερωτήματα πλανώνται γύρω απ' αυτό το ζήτημα, όμως, λόγω του μικρού χρονικού διαστήματος που με επιτρέπεται να μιλήσω, θα αρκεστώ στα ουσιώδη.

Καταρχάς, ποια είναι τα επιχειρήματα των υποστηρικτών των παρελάσεων και ποια αυτών που τάσσονται ενάντια; Οι υποστηρικτές των παρελάσεων είναι τα άτομα του Απόδημου Ελληνισμού, καθώς και αρκετός ελληνικός πληθυσμός. Τα επιχειρήματά τους συνοψίζονται στην έκφραση και διατήρηση της φλόγας της εθνικής τους συνείδησης, στη συντήρηση της ελληνικής τους ταυτότητας, στην επαφή με τις εθνικές τους ρίζες, στη γνώση και την ανάμνηση του ένδοξου παρελθόντος του τόπου τους, στην απόδοση τιμής στους εθνικούς τους ήρωες, στην έκφραση πολιτισμού και στο μοναδικό τρόπο αφύπνισης της σύγχρονης νεολαίας. Επομένως, βασικός τους στόχος, αίτημα και επιδίωξη είναι η συνέχιση των παρελάσεων, ώστε να μην κλείσουν οι πόρτες του παρελθόντος και η επαφή με την παράδοση.

Σε αντιδιαστολή, κύριοι εκφραστές της κατάργησης των παρελάσεων είναι άτομα νεαρής,

κυρίως, ηλικίας. Τα επιχειρήματά τους εστιάζονται στη φαινομενική απόδοση τιμής στους ήρωες, στην άγνοια της ιστορίας του τόπου τους, στην απουσία των εθνικών αναμνήσεων, στην αντιμετώπιση των παρελάσεων ως σχολικών υποχρεώσεων, στην απρεπή εμφάνιση ορισμένων μαθητών και μαθητριών, καθώς και στις αντιδράσεις για το αν πρέπει να υψώσει την ελληνική σημαία ένας μαθητής διαφορετικής εθνικότητας.

Άρα, σύμφωνα με αυτούς η κατάργηση των παρελάσεων θα αποτελέσει τη λύση στο πρόβλημα του ρατσισμού και της κοινωνικής ανισότητας.

Θεωρώ υποχρέωση μου να εκφέρω και τη δική μου άποψη και να μην αρκεστώ μόνο στην έκθεση των επιχειρημάτων των δύο παρατάξεων, οι οποίες, κατά τη γνώμη μου, είναι ακραίες. Πιστεύω ότι η κατάργηση των παρελάσεων δε θα ωφελήσει καθόλου εμάς τους νέους, που εκτός από την αδιαφορία του σχολείου και των άλλων φορέων κοινωνικοποίησης απειλούμαστε από ξένα πρότυπα και ξενόφερτες συνήθειες. Η παρέλαση αποτελεί βασικό κίνητρο για την αφύπνιση των εθνικών συνειδήσεων και την μελέτη της ιστορίας του έθνους παρελθόντος του τόπου μας. Μήπως, θα έπρεπε όλοι να αναλογιστούμε τις οδυνηρές συνέπειες που θα επιφέρει η κατάργηση των παρελάσεων σε εμάς τους νέους; Ας σκεφτούμε τον Απόδημο Ελληνισμό, ο οποίος μόνο με τις παρελάσεις έρχεται σε επαφή με τις πολιτιστικές του ρίζες. Και αν οι γηραιότεροι θυμούνται τις επετείους μας χωρίς παρελάσεις, οι νέες γενιές πώς θα το επιτύχουν αυτό; Σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από άκρατη ξеноμανία και εκφυλισμό των ηθικών παραδόσεων πρέπει να αναλογιστούμε το κόστος που θα έχει στους νέους αυτή η νοοτροπία. Βέβαια, δε θα πρέπει να ταχθούμε απόλυτα υπέρ των παρελάσεων. Πρέπει να τελούνται, αλλά υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Εμείς και οι συμμαθητές μας, ύστερα από μελέτη της ιστορίας και του πολιτισμού μας, θα πρέπει να συμμετέχουμε στις παρελάσεις εκούσια και όχι υπό την επιβολή πίεσης ή ποινής. Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί στην παράδοση της ιστορίας, να είναι αντικειμενικοί, ουσιαστικοί και κατανοητοί από τους μαθητές. Επίσης, πρέπει να παρελαύνουμε, έχοντας συνείδηση του σπουδαίου της ώρας με έντονο το αίσθημα της αιδούς και του σεβασμού, που δεν πρέπει να περιορίζεται μόνο στην εξωτερική εμφάνιση, αλλά να είναι κυρίαρχο του ψυχικού μας κόσμου. Όσον αφορά στο θέμα της σημαίας Έλληνες και αλλοδαποί διαθέτουν το δικαίωμα ύψωσής της μόνο, εάν τηρούν τις παραπάνω προϋποθέσεις.

Θα ήταν ευχής έργο η σημερινή μας ομιλία να αποτελέσει το λιθαράκι για να μπορέσουμε όλοι όσοι παραβρισκόμαστε, αλλά και αρμόδιοι φορείς, να αναλογιστούμε το μείζον αυτό θέμα για να βρεθεί λύση, καθώς τέτοια θέματα κοινωνικοπολιτικής υφής πρέπει να επιλύονται, γιατί η μη ύπαρξη τους αποτελούν δείγματα ορθά ευνομούμενης πολιτείας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μικαέλα Καλδή, από τη Β΄ Αθηνών.

ΜΙΚΑΕΛΑ ΚΑΛΔΗ (Β΄ Αθηνών): Τα ανάπηρα παιδιά πρέπει να έχουν αποκλειστική πρόσβαση στην εκπαίδευση, στην επιμόρφωση και στις ψυχαγωγικές δραστηριότητες, έτσι ώστε να επιτυγχάνεται πληρέστερη κοινωνική ένταξη, συμπεριλαμβανομένης της πολιτιστικής και πνευματικής τους εξέλιξης.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, αυτό ήταν ένα από τα δικαιώματα των παιδιών με ειδικές ανάγκες, όπως αυτά διατυπώνονται στη Διακήρυξη των Δικαιωμάτων των Παιδιών. Με βάσει αυτά, προτίθεμαι να εστιάσω το λόγο μου στη διάρθρωση του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος και ειδικότερα στο πόσο αυτό μεριμνά για τα άτομα με ειδικές ικανότητες. Ο αριθμός των ειδικών σχολείων είναι ανεπαρκής συγκριτικά με τον αριθμό των μαθητών που χρειάζονται να φοιτούν σε αυτά. Αν μάλιστα αναλογιστούμε ότι ο μαθητικός πληθυσμός της χώρας μας ανέρχεται σε δύο εκατομμύρια περίπου και το 10% αυτών, δηλαδή, 180 – 200 χιλιάδες είναι μαθητές με ειδικές ικανότητες, τότε γίνεται ευρέως αντιληπτό ότι η υπάρχουσα κτιριακή υποδομή είναι ανεπαρκής. Αλλά, ακόμη, και αν επιθυμούσαμε να εντάξουμε τα παιδιά αυτά στα υπάρχοντα σχολικά κτίρια, θα βρισκόμαστε αντιμέτωποι με υλικοτεχνικές ελλείψεις και προβληματικές υποδομές.

Η σκέψη του καθένα από εσάς μπορεί να ενεργοποιηθεί με ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Αναλογιστείτε, αν θα μπορούσατε να έχετε ως συμμαθητή ένα παιδί με κινητικά προβλήματα. Φυσικά, όχι. Πώς θα μπορούσε να φτάσει στη αίθουσα διδασκαλίας; Πώς θα μπορούσε να βγει στο προαύλιο; Αυτό το παιδί απομονώνεται από την εκπαιδευτική διαδικασία εξαιτίας μόνο των κινητικών του προβλημάτων. Πόσο δίκαιο το θεωρείτε; Μήπως θα έπρεπε κάποιο πρόσωπο με ειδικές ικανότητες να αναλάβει μια ανώτερη θέση στο κράτος για να υπάρξει το απαραίτητο ενδιαφέρον;

Πιο συγκεκριμένα στα πλαίσια της ειδικής αγωγής παρατηρείται ελλιπής κατάρτιση των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα οι εκπαιδευτικοί να αισθάνονται

ανέτοιμοι να αναλάβουν τη μόρφωση και εκπαίδευση παιδιών με ιδιαίτερες ικανότητες. Επειδή, όμως, η αναφορά μόνο προβλημάτων στο συγκεκριμένο θέμα δεν είναι εποικοδομητικό, κρίνεται σκόπιμο να ακουστούν συγκεκριμένες προτάσεις για την αναζήτηση λύσεων. Ειδικότερα, το γεγονός ότι θα πρέπει να υπάρξει μέριμνα για την ανεύρεση χρηματικών κονδυλίων με στόχο τη δημιουργία περισσότερων ειδικών σχολείων, είναι αναμφισβήτητο. Γνωρίζουμε ότι τα χρήματα που διατίθενται για την εκπαίδευση είναι ελάχιστα, αν μάλιστα ότι σε αυτή στηρίζεται το μέλλον αυτού του τόπου. Ακόμα, είναι ανεπίτρεπτο κινητικά προβλήματα να εμποδίζουν την πρόσβαση των παιδιών στα σχολεία. Τι πιο εύκολο από το να τοποθετηθούν ράμπες στα σχολεία. Είναι άξιον απορίας, γιατί κάτι τόσο απλό δεν έχει γίνει ακόμα.

Όσον αφορά το θέμα των εκπαιδευτικών, θα πρέπει η επιμόρφωση τους σε θέματα ειδικής αγωγής να είναι υποχρεωτική και συστηματική. Έτσι, θα είναι σε θέση να παρέχουν καλύτερες υπηρεσίες στο μαθητή με ειδικές ικανότητες.

Επίσης, θεωρώ ότι είναι απαραίτητη η τοποθέτηση ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών, όχι μόνο στα ειδικά σχολεία, αλλά σε όλα.

Τελειώνοντας, ίσως, θα παρατηρήσατε την επιμονή μου στην αναφορά της φράσης «παιδιά με ειδικές ικανότητες» και όχι με ειδικές ανάγκες. Η επιλογή μου δεν ήταν τυχαία. Στόχος μου ήταν να καταδείξω ότι η διαφορετικότητα των παιδιών αυτών δεν αποτελεί τροχοπέδη στην εξέλιξη της μόρφωσής τους, αν απλά εμείς οι υπόλοιποι τα αντιμετωπίζουμε ως παιδιά με ειδικές ικανότητες και όχι ανάγκες.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Είναι γνωστό ότι η ειδική αγωγή είναι ένα ξεχωριστό κομμάτι του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Λειτουργεί με νόμους του κράτους, οι οποίοι κατά καιρούς ανανεώνονται, εκσυγχρονίζονται, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν προβλήματα πολλά από τα οποία ιδιαίτερα εύστοχα επισημάνατε. Όμως, προσπάθειες γίνονται και από το Υπουργείο Παιδείας. Εξ όσων γνωρίζω διαμορφώνεται και επίκειται η κατάθεση ενός σχεδίου νόμου για την ειδική αγωγή. Συμφωνώ με τον όρο που χρησιμοποιήσατε «άτομα με ειδικές ικανότητες».

Θα πρέπει να σας πω, επίσης, ότι και η Βουλή έχει ασχοληθεί ιδιαίτερα με το θέμα συγκροτώντας μια Διακομματική Επιτροπή στην οποία συμμετείχα και ο ίδιος ως μέλος με Πρόεδρο τη Βουλευτή Επικρατείας, κυρία Μπερνιδάκη, η οποία είναι άτομο με ειδικές

ικανότητες, γιατί είναι τυφλή. Η Επιτροπή αυτή κατέληξε ομόφωνα σε ένα πολυσέλιδο πόρισμα που καλύπτει όλα τα επίπεδα αυτού του σημαντικού θέματος. Δεν είναι μόνο το θέμα της θεραπείας ή της καταστολής, αλλά είναι και το θέμα της πρόληψης, της ειδικής αντιμετώπισης, των ευθυνών του κράτους, των ευθυνών του εκπαιδευτικού κ.λπ.. Τα είπα αυτά για να σας καθησυχάσω. Είναι όμως μια προσπάθεια - και συμφωνώ απόλυτα μαζί σας – που πρέπει να είναι συνεχής. Ως συντεταγμένη κοινωνία έχουμε χρέος να προσφέρουμε σίγουρα περισσότερα απ’ όσα προσφέρουμε.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Φλώρα Κολυδά, από τις Κυκλάδες.

ΦΛΩΡΑ ΚΟΛΥΔΑ (Νομός Κυκλάδων): Κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, ζω σε ένα νησί, το νοτιότερο νησί των Κυκλάδων την Ανάφη με 300 κατοίκους. Είμαστε 20 παιδιά που φοιτούν στο Γυμνάσιο – Λύκειο Ανάφης και τα πράγματα είναι δύσκολα. Ωστόσο, είναι καλά, περνάμε καλά και προσπαθούμε να κάνουμε καινούργια πράγματα για να μη βαριόμαστε. Δυστυχώς, δεν έχουμε, βιβλιοπωλεία, φροντιστήρια, εφημερίδες. Είμαστε όλοι μια παρέα.

Πάνω σε αυτό που αναφέρθηκε σχετικά με τους καθηγητές που κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα, εμείς τα χρειαζόμαστε και δεν μας κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα και προσπαθούμε να τους πείσουμε με κάποιο τρόπο.

Φέτος, είχαμε κάποιες δραστηριότητες στο σχολείο, όπως θέατρο, αλλά, δυστυχώς, δεν είχαμε τη στήριξη των καθηγητών. Με πρωτοβουλία δική μου οργανώθηκε μια ομάδα και ανεβάσαμε το θεατρικό έργο του Τριβιζά «Το όνειρο του σκιάχτρου». Είμαι πολύ υπερήφανη που κατάφερα να οργανώσω αυτή την παράσταση, χωρίς τη βοήθεια των καθηγητών. Οι καθηγητές δεν είχαν τη διάθεση να ασχοληθούν μαζί μας. Σημασία έχει ότι τα καταφέραμε.

Η πρότασή μου είναι να ιδρυθεί ο θεσμός του σχολικού ψυχολόγου σε όλα τα σχολεία της χώρας. Το θεωρώ πολύ σημαντικό. Αναρωτιόμουν πώς μπορεί η κοινωνία, αλλά και το σχολείο ακόμα, να βοηθήσει στην καλύτερη αντιμετώπιση των εφήβων, σχετικά με τις δυσκολίες που έχουν. Οι γονείς δεν είναι διαθέσιμοι πάντα και χρειάζεται κάποιος τρίτος άνθρωπος στην εξισορρόπηση των σχέσεων. Βιβλίο ψυχολογίας υπάρχει στα σχολεία, αλλά δεν διδάσκεται, γιατί δεν υπάρχει αρμόδιος καθηγητής και αν διδάσκεται, αυτό γίνεται από καθηγητή που δεν είναι του αντικειμένου. Οπότε, δεν έχει και αποτέλεσμα η διδασχή του.

Το σχολείο δεν πρέπει να φροντίζει για τις γνώσεις μόνο που προσφέρει στο μαθητή, αλλά και να δώσει στην κοινωνία άξιους και ικανούς ανθρώπους. Νομίζω ότι ο σχολικός ψυχολόγος θα βοηθήσει. Θα είναι ένα λιμάνι για τον κάθε έφηβο μαθητή που έχει προβλήματα. Επίσης, θα βοηθήσει και σε μαθησιακές δυσκολίες, όπως είναι η δυσλεξία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συγχαρητήρια για τις δραστηριότητές σας στην Ανάφη. Με εντυπωσίασε αυτό το κλίμα της αισιοδοξίας που εκπέμψατε, της χαράς, της καλής διάθεσης γι' αυτό που κάνατε, παρά τις δυσκολίες σε ένα νησί απομονωμένο.

ΦΛΩΡΑ ΚΟΛΥΔΑ (Νομός Κυκλάδων): Κύριε Πρόεδρε, τα νησιά τα επισκέπτεστε το καλοκαίρι, αλλά ο χειμώνας είναι δύσκολος, έχει κάνει δύο βδομάδες να πιάσει καράβι στο λιμάνι και δεν έχουμε επικοινωνία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Αργυρώ Βόγγλη, από το Νομό Ευβοίας.

ΑΡΓΥΡΩ ΒΟΓΓΛΗ (Νομός Ευβοίας): Αξιότιμοι Έφηβοι Βουλευτές, αναμφισβήτητα τα προβλήματα του σύγχρονου εκπαιδευτικού συστήματος είναι πάρα πολλά. Θα ήθελα, όμως, να αναφερθώ σε όσα είναι πιο σημαντικά, κατά τη γνώμη μου.

Αρχικά, τη σημερινή εκπαίδευση θα μπορούσα κανείς να τη χαρακτηρίσει μονοδιάστατη, χρησιμοθηρικού χαρακτήρα, που προσβλέπει μόνο στην επαγγελματική αποκατάσταση. Έτσι, οι σημερινοί μαθητές και αυριανοί πολίτες σε καμία περίπτωση δεν θα αποτελέσουν ολοκληρωμένες και ισορροπημένες προσωπικότητες, που θα δημιουργήσουν μια καλύτερη κοινωνία. Επίσης, το Λύκειο, θεωρητικά, αποτελεί προθάλαμο για το Πανεπιστήμιο. Στην πράξη, όμως, ούτε αυτό του τον ρόλο καταφέρνει να επιτελέσει σωστά. Ο μαθητής δυσκολεύεται να παρακολουθήσει τα μαθήματα, καθώς η ύλη είναι υπέρογκη. Οι μαθησιακές του ανάγκες είναι αδύνατον να καλυφθούν σε μια τάξη τριάντα ατόμων. Η γλώσσα των καθηγητών είναι συχνά ακατανόητη και τα σχολικά εγχειρίδια κακογραμμένα. Μόνη διέξοδος, λοιπόν, αποτελεί η παραπαιδεία. Για ποια δωρεάν παιδεία μιλάμε, λοιπόν;

Αν υποθέσουμε ότι επιτεύχθηκε η πολυπόθητη εισαγωγή του μαθητή σε κάποιο Α.Ε.Ι., αυτό δεν συνεπάγεται αυτόματα την επαγγελματική του αποκατάσταση και τη χαρά της δημιουργίας από την άσκηση του επαγγέλματός του. Αυτό συμβαίνει, επειδή η επιλογή των ανώτατων σπουδών είναι, τις περισσότερες φορές, τυχαία, καθώς ο σχολικός επαγγελματικός

προσανατολισμός και το σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, δεν λειτουργούν όπως θα έπρεπε. Τι πρέπει να γίνει, λοιπόν, για τη βελτίωση της σημερινής κατάστασης;

Για να καλλιεργηθεί ολόπλευρα ο μαθητής, θα πρέπει το πρόγραμμα των σπουδών να εμπλουτιστεί και να δοθεί έμφαση στις τέχνες, στον αθλητισμό, στο περιβάλλον και στην υγεία. Στη συνέχεια, η δωρεάν παιδεία πρέπει να γίνει επιτέλους πραγματικότητα. Οι έξι ώρες στο σχολείο είναι υπεραρκετές. Έχουμε δικαίωμα στην ξεκούραση και στον ελεύθερο χρόνο. Τέλος, το επάγγελμά μας είναι ολόκληρη η ζωή μας. Συνεπώς, θα πρέπει να αναβαθμιστεί το μάθημα του Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού, προκειμένου να αποφασίζουμε συνειδητά και υπεύθυνα για το μέλλον μας.

Για να οργανωθεί σωστά και αποτελεσματικά η εκπαίδευσή μας, πρέπει να μην πειραματίζεται εις βάρος μας η εκάστοτε κυβέρνηση και να γίνονται μελετημένες και υπεύθυνες επιλογές από την πλευρά των πολιτικών. Σας ευχαριστώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Ιόλη Αποστολοπούλου, από το Νομό Ηλείας.

ΙΟΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Ηλείας): Θα ήθελα να πω την άποψή μου για το θέμα των παρελάσεων, το οποίο βιώνουμε πιο έντονα τις μέρες εκείνες που προετοιμάζεται ολόκληρο το σχολείο για την παρέλαση. Πιστεύω ότι δεν θα πρέπει στην παρέλαση να κρατούν τη σημαία οι καλύτεροι μαθητές, αλλά ο έπαινος γι' αυτούς να γίνεται με κάποιον άλλο τρόπο, για να αποφύγουμε τα προβλήματα που δημιουργούνται.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, Λάμπρος Καραϊσκος, από το Νομό Λάρισας.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ (Νομός Λάρισας): Καταρχήν, πιστεύω ότι είναι κοινά παραδεκτό ότι το εκπαιδευτικό μας σύστημα δεν είναι το καλύτερο, που θα μπορούσε να είναι. Εμείς, οι νεώτεροι έφηβοι έχουμε μία άποψη και βλέπουμε τα πράγματα από μία συγκεκριμένη σκοπιά, καθώς βιώνουμε το πρόβλημα τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

Θα ήθελα να σας ρωτήσω, κύριε Πρόεδρε, εσείς τι πιστεύετε, ποιος είναι ο λόγος, που το τελευταίο χρονικό διάστημα δεν υπάρχουν μεγάλες τομές πάνω σε αυτό το καίριο θέμα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Δάλλα, από το Νομός Αττικής.

ΕΛΕΝΗ ΔΑΛΛΑ (Νομός Αττικής): Θα ήθελα να σταθώ σε δύο θέματα. Το ένα αφορά σε

αυτό που είπε η συνάδελφός μου ότι πρέπει να έρθουν ειδικοί ψυχολόγοι, σχολικοί σύμβουλοι στα σχολεία. Τυχαίνει το δικό μου σχολείο να είναι από τα προνομιακά στην Ελλάδα, διότι είναι ολοκαίνουργιο, όσον αφορά στον εξοπλισμό. Στο σχολείο μου υπάρχει ειδικός σύμβουλος, αλλά, δυστυχώς, τα παιδιά δεν πηγαίνουν. Δεν ξέρω, γιατί δεν πηγαίνουν, ίσως φοβούνται ότι θα τους δουν τα άλλα παιδιά και θα το σχολιάσουν. Πιθανόν να φταίει και η νοοτροπία.

ΦΛΩΡΑ ΚΟΛΥΔΑ (Νομός Κυκλάδων): Θεωρώ ότι είναι πολύ κρίμα που έχετε στο σχολείο σας αυτό το προνόμιο και δεν το αξιοποιείτε.

ΕΛΕΝΗ ΔΑΛΛΑ (Νομός Αττικής): Το άλλο θέμα, στο οποίο θέλω να αναφερθώ είναι το εξής. Χθες, γνώρισα μία κοπέλα, την Καλλινίκη Βαλαμίου, η οποία είναι άτομο με ειδικές ικανότητες. Μου ζήτησε να μεταφέρω τις σκέψεις της, σχετικές με την εκπαίδευση και θα ήθελε να ακουστούν στην Επιτροπή. Είναι γραμμένες σε μία σελίδα. Μπορώ να τις διαβάσω;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Βεβαίως.

ΕΛΕΝΗ ΔΑΛΛΑ (Νομός Αττικής): Θέμα: Η εκπαίδευση στο ειδικό πλαίσιο. «Η μόρφωση σήμερα παίζει σημαντικό ρόλο στη ζωή μας. Εγκληματική είναι η άγνοια ή η αδιαφορία των γονιών και των φορέων, που οδηγούν πολλές φορές τα διαφορετικά παιδιά στην απομόνωση και στο στεγανό χώρο του σπιτιού τους. Έτσι, αποφασίσαμε η οικογένειά μου κι εγώ να πάω στην αρχή στο κανονικό Γυμνάσιο. Πήγαινα καλά σε όλα τα μαθήματα. Όμως, υπήρχαν αντιθέσεις από τα άλλα παιδιά. Δεν με έβαζαν στην παρέα τους, μάλλον με τους άλλους φίλους τους, γιατί ήμουν εκεί. Επίσης, τα μαθήματα ήταν πολύ δύσκολα. Διάβαζα με τη μητέρα μου μέχρι πολύ αργά.

Τώρα πηγαίνω σε ένα σχολείο με εργαστήρια. Το σχολείο αυτό μας βοηθάει να βελτιώσουμε τα κινητικά μας προβλήματα, το λόγο μας, τη συμπεριφορά μας και να συμμετέχουμε στην κοινωνική ζωή του τόπου μας. Η προσπάθεια συνεχίζεται και λίγο – λίγο, αλλά σταθερά πάμε πιο ψηλά. Βέβαια, δεν είναι όλα τέλεια και από το σχολείο λείπουν πολλά πράγματα. Όμως, καταφέρνουμε εμείς τα παιδιά να πασχίζουμε για ένα καλύτερο σχολείο, ώστε να δουλεύουμε όλοι μαζί με μεγάλη χαρά.

Τώρα γενικά λείπουν βασικά πράγματα, όπως ειδικά σχολεία, εξοπλισμένα εργαστήρια και ειδικό προσωπικό με αγάπη για τη δουλειά του. Όλα τα παιδιά θέλουμε να ενημερωθεί η τοπική κοινωνία για τα άτομα με αναπηρία, να ευαισθητοποιηθεί για τις ικανότητές μας και για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε, ώστε να μη μένουμε στο σπίτι, γιατί όλοι έχουμε το

δικαίωμα στον εθνικό πλούτο της χώρας μας, που είναι η παιδεία και για εμάς το ειδικό πλαίσιο εκπαίδευσης.

Υπάρχει άμεση σχέση παιδείας και μόρφωσης με την επαγγελματική αποκατάσταση, την κοινωνική καταξίωση, την προσωπική μας ολοκλήρωση και την ευτυχία. Έτσι, μετά από το σχολείο θέλω, όπως όλα τα παιδιά, να συνεχίσω να είμαι χρήσιμη στην κοινωνία. Θέλω να δουλέψω και να κάνω δική μου οικογένεια.

Στο σχολείο μου μαθαίνω πολλά χρήσιμα πράγματα, όπως κηροπλαστική και κηπουρική. Μου αρέσουν τα εργαστηριακά μαθήματα. Στο σχολείο μου μαθαίνω να φτιάχνω κεριά και η εργασία αυτή μου αρέσει πολύ. Επίσης, μου αρέσει να ασχολούμαι στο χώρο, που βρίσκονται τα φυτά. Είναι ένας υπέροχος χώρος με πολλά λουλούδια και φως. Το μέλλον μου θέλω να είναι σε έναν υπέροχο ανθόκηπο, όπου θα ασχολούμαι με τις ώρες. Πιστεύω ότι, αν στο μέλλον, μου δοθεί η ευκαιρία να ασχοληθώ με αυτούς τους τομείς, θα ήμουν πολύ παραγωγική, δημιουργική και πολύ ευτυχισμένη.

Τέλος, ελπίζω εκτός από την προσπάθεια για σχολεία πιο άρτια εξοπλισμένα και σε υλικοτεχνική υποδομή και σε διδακτικό προσωπικό, να αλλάξει η στάση όλων απέναντι στα διαφορετικά άτομα, για μια κοινωνία δημοκρατική, ανθρωπιστική και προοδευτική, έτσι, δηλαδή, όπως την ονειρευόμαστε όλοι μας.

Στο σημείο αυτό γίνεται διάλειμμα για 30΄

ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Έχουμε τη μεγάλη χαρά και την τιμή να βρίσκεται ανάμεσά μας ο Πρόεδρος της Επιτροπής του Προγράμματος, κ. Ιάκωβος Καμπανέλλης και ο Καθηγητής Πανεπιστημίου και Αντιπρόεδρος της Επιτροπής του Προγράμματος, κ. Ιωάννης Μαρκαντώνης.

Εισερχόμεθα στη διαδικασία των δευτερολογιών.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Άρτεμις Δανούση, από την Α΄ Αθηνών.

ΑΡΤΕΜΙΣ ΔΑΝΟΥΣΗ (Α΄ Αθηνών): Σχετικά με τις παρελάσεις, διαφωνώ με τη συνάδελφο στο ότι οι παρελάσεις έχουν σχέση με την ιστορία, τη γνώση της εθνικής μας

πορείας και την παράδοση. Δεν έχουν καμία σχέση. Είναι κατάλοιπο μιλιταριστικό. Εγώ είμαι υπέρ της κατάργησής τους. Η ιστορία και η παράδοση θα μπορούσε να γίνει γνωστή στους μαθητές, με την αναβάθμιση του εορτασμού των εθνικών επετείων στα σχολεία, αλλά και με την καλύτερη διδασκαλία της ιστορίας.

Σε ό,τι αφορά στους αλλοδαπούς και τη σημαία, θεωρώ ότι θα μπορούσαν να κρατούν σημαίες του σχολείου, γιατί, ακόμη κι αν είναι καταγεγραμμένοι ως Έλληνες πολίτες ή φοιτούν σε ελληνικό σχολείο, δεν παύουν να έχουν εθνική συνείδηση του τόπου τους και άλλη κουλτούρα.

Συμφωνώ με τη συνάδελφο, που είπε ότι δεν θα έπρεπε η σημαία να είναι έπαθλο της καλής βαθμολογίας, αλλά για όλη τη σχολική συμπεριφορά ενός μαθητή.

Σχετικά με τη συνάδελφο, που ανέφερε για την ψυχολογία, θέλω να πω ότι στο σχολείο μας υπάρχει ψυχολόγος, πηγαίνουν σχεδόν όλοι οι μαθητές και αυτό βοηθάει πολύ, ειδικά όσους διχάζονται στην επιλογή επαγγέλματος ή στην επιλογή κατεύθυνσης. Επίσης, στο σχολείο μου διδάσκεται το μάθημα της ψυχολογίας. Ευτυχώς, είμαστε σε προνομιακή θέση και πολλοί μαθητές το επιλέγουν, ως μάθημα, γιατί βοηθάει στην κοινωνική μας συμπεριφορά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής, Μαρίνος Κωνσταντίνου, από την Κύπρο.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Κύπρος): Θα ήθελα να συγχαρώ τη συνάδελφο από την Ανάφη, για την ιδιαίτερα εθνική προσέγγιση, που έχει στο πρόβλημά σας. Ήθελα να επισημάνω ότι μια παρόμοια κατάσταση συμβαίνει στην κατεχόμενη Κύπρο. Τα παιδιά είναι απομονωμένα, όπως η συνάδελφος και πιστεύω ότι χρειάζονται ιδιαίτερη βοήθεια, για να ανταπεξέλθουν σ' αυτό το πρόβλημα της απομόνωσης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής, Μαρίνα Δημοπούλου, από την Αρκαδία.

ΜΑΡΙΝΑ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αρκαδίας): Θα ήθελα, αυτήν τη στιγμή, να εκφράσω την ικανοποίησή μου, στη θέση της απογοήτευσης, που υπήρχε, γιατί, προηγουμένως, δεν είδα να γίνεται διάλογος. Τώρα βλέπω το διάλογο, αισθάνομαι χαρούμενη, γιατί αναφέρονται πολλές απόψεις, συμφωνώντας ή διαφωνώντας.

Θα ήθελα να κάνω μία παράκληση: Όσα ακούγονται εδώ και στις άλλες Επιτροπές, κάθε χρόνο από τα παιδιά, να λαμβάνονται υπόψη και όχι να μπαίνουν στο συρτάρι. Κάποια

πράγματα, ίσως, να έχουν κάποια βάση και να μπορούν να βελτιώσουν τον κόσμο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Συμφωνώ απόλυτα μαζί σας και θα σας διαψεύσω, ευχάριστα, διότι η Επιτροπή είναι βήμα διαβούλευσης και διαλόγου. Εδώ θα σας αναφέρω μία δική μου πρωτοβουλία, σε συνεννόηση με τους 50 Βουλευτές, που είναι μέλη της Επιτροπής της Βουλής, αλλά και τους αρμόδιους Υπουργούς έχουμε μετατρέψει αυτήν την Επιτροπή σε βήμα πραγματικού διαλόγου, για θέματα αρμοδιότητάς της. Αυτό είναι πραγματικά μία κατάκτηση και στην Επιτροπή συζητούμε σχέδια νόμου, πολύ πριν κατατεθούν στην Επιτροπή για επεξεργασία, ώστε και εμείς να προετοιμαζόμαστε καλύτερα, αλλά και η προσπάθεια, που επιχειρείται να είναι πιο ολοκληρωμένη. Πολλές φορές καλούμε σε ακρόαση και φορείς, που εκτιμούμε ότι μπορούν να μας βοηθήσουν στην προσπάθεια αυτή.

Σε ό,τι αφορά στην παράκλησή σας, θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι τα πρακτικά των συνεδριάσεων διαβιβάζονται από τις Υπηρεσίες της Βουλής, στα αρμόδια Υπουργεία και στους κοινωνικούς φορείς, διαφορετικά δεν θα είχε κανένα νόημα να συζητούμε. Κατά συνέπεια, πρόκειται για μια προσπάθεια, η οποία διαχέεται και αξιολογείται και αυτό επιβεβαιώνεται και από τον Πρόεδρο και τον Αντιπρόεδρο της Επιτροπής του Προγράμματος.

Το λόγο έχει ο κ. Καμπανέλλης.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ (Πρόεδρος της Επιτροπής του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Μέσα από τις θέσεις των παιδιών, μπορούν να βγουν πολύ ωραία συμπεράσματα. Σε κάποια συνάντηση, που είχα με την Υπουργό Εθνικής Παιδείας, κ. Μαριέττα Γιαννάκου, της ανέφερα ότι η πιο καλή μεταρρύθμιση, που θα είχε γίνει ποτέ – και το λέω αυτό μετά λόγου γνώσεως – είναι αυτή που προτείνουν τα παιδιά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μικαέλα Καλδή, από τη Β΄ Αθηνών.

ΜΙΚΑΕΛΑ ΚΑΛΔΗ (Β΄ Αθηνών): Στην προηγούμενη αναφορά μου για τα παιδιά με ειδικές ικανότητες, ίσως, να είδατε κάποια πικρία και απαισιοδοξία. Αυτό οφείλεται στο ότι έχω προσωπικές εμπειρίες από τέτοια παιδιά. Υπάρχουν ιδιωτικά σχολεία, για να βοηθήσουν αυτά τα παιδιά. Όμως, ακόμη και μετά από 10 χρόνια προσπάθειας, δεν έχει φανεί κανένα αποτέλεσμα. Εκτός αυτού, άμεσα η εκπαίδευση συνδέεται με το οικονομικό θέμα. Δεν έχουμε δει κάποια οικονομική βοήθεια σε αυτές τις οικογένειες. Ακόμα και τα φάρμακα, που

χρειάζονται, βγάζουν αυτές τις οικογένειες εκτός προϋπολογισμού, σε πάρα πολλές περιπτώσεις.

Θα ήταν καλό να έχουν και οι οικογένειες αυτών των παιδιών ψυχολόγους, διότι, εκτός από αυτά τα παιδιά, μπορεί να μεγαλώνουν μαζί τους και άλλα παιδιά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Όπως σας είχα αναφέρει, αντικείμενο της Επιτροπής μας είναι και το θέμα της ειδικής αγωγής. Αναμφίβολα, τα άτομα με ειδικές ικανότητες αντιμετωπίζουν σωρεία προβλημάτων. Όσα αναφέρατε είναι θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Οι ανησυχίες σας θα μεταφερθούν. Γίνονται πολλές προσπάθειες. «Το καλύτερο», όπως γνωρίζετε, «είναι ο εχθρός του καλού». Η Βουλή συγκρότησε Διακομματική Επιτροπή για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων. Η Επιτροπή κατέθεσε την Έκθεσή της, η οποία διαβιβάστηκε στα αρμόδια Υπουργεία και αποτελεί, ας πούμε, πια «Ευαγγέλιο». Συμμετείχα και ο ίδιος σε αυτήν την προσπάθεια. Είμαστε σε έναν καλό δρόμο. Όμως, απέχουμε αρκετά από το στόχο.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Φλώρα Κολυδά, από το Νομό Κυκλάδων.

ΦΛΩΡΑ ΚΟΛΥΔΑ (Νομός Κυκλάδων): Με έχουν, ήδη, καλύψει οι συνάδελφοί μου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Φλώρα Κολυδά, προέρχεται από την Ανάφη. Το σχολείο της έχει 20 παιδιά. Μας ανέφερε εκπληκτικά πράγματα, τα οποία έχουν σχέση με το δικό σας αντικείμενο, κύριε Καμπανέλης. Μας είπε συγκεκριμένα, ότι με δική της πρωτοβουλία οργάνωσε ολόκληρη θεατρική παράσταση, χωρίς καμία βοήθεια.

Κυρία Κολυδά, θα ήθελα να τα επαναλάβετε, για να θα ακούσει ο κ. Καμπανέλης, ώστε να δούμε πώς μπορούμε να σας φανούμε χρήσιμοι.

ΦΛΩΡΑ ΚΟΛΥΔΑ (Νομός Κυκλάδων): Παλαιότερα είχαμε ανεβάσει το δικό σας θεατρικό έργο «Παραμύθι χωρίς όνομα». Είχα το ρόλο της φτωχομάνας.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΗΣ (Πρόεδρος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Ανεβάσατε ένα έργο συλλογικής προσπάθειας.

ΦΛΩΡΑ ΚΟΛΥΔΑ (Νομός Κυκλάδων): Φέτος ανεβάσαμε το έργο του Ευγένιου Τριβιζά «Το όνειρο του σκιάχτρου» και ήμουν το σκιάχτρο.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΗΣ (Πρόεδρος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Μια καλή ιδέα γεννά και άλλες ιδέες. Δέχτηκα να παραστώ στην Επιτροπή

σας, αισθανόμενος τιμή και χαρά.

Πριν τρία χρόνια, συνέβη το εξής στη Νάξο, τη γενέτειρά μου. Εκεί μεγάλωσα μέχρι την ηλικία των 12 ετών. Την παιδική μου μυθολογία την κουβαλώ ακόμη και με τρέφει μέχρι τώρα, στα 84 μου. Οι έφηβοι,λοιπόν, της Νάξου δημιούργησαν Δημοτικό Συμβούλιο Εφήβων, που το αποδέχθηκε ο Δήμος. Το Συμβούλιο αυτό θα κάνει τις προτάσεις του και τις ενέργειές του στα θέματα του Δήμου. Σκεφτείτε το, μπορεί να σας ενδιαφέρει, κα Κολυδά.

ΦΛΩΡΑ ΚΟΛΥΔΑ (Νομός Κυκλάδων): Απ' ό,τι γνωρίζω, φέτος η Νάξος κέρδισε το πρώτο βραβείο στο διαγωνισμό θεάτρου. Ελπίζουμε του χρόνου να το κερδίσουμε εμείς.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΗΣ (Πρόεδρος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Σας το ευχόμαστε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Σχετικά με τα όσα είπε ο κ. Καμπανέλης, θα πρέπει να πω ότι προϋπήρχε νομοσχέδιο, που προέβλεπε τη συγκρότηση και λειτουργία τέτοιων οργάνων από νέους. Η αλήθεια είναι ότι ποτέ δε λειτούργησαν. Ψηφίστηκε νέος νόμος, ο οποίος εύχομαι να εφαρμοστεί, γιατί και εγώ πιστεύω ότι τα νέα παιδιά, με τις φρέσκες και ανεξάρτητες ιδέες τους, μπορούν να συνεισφέρουν πολλά σε τοπικό και γενικότερο επίπεδο.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΗΣ (Πρόεδρος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Τη δεκαετία του ογδόντα ήμουν Γενικός Διευθυντής Ραδιοφωνίας. Είχα πολλές φιλοδοξίες και ήθελα να βελτιώσω τα ραδιοφωνικά προγράμματα των κεντρικών και τοπικών σταθμών. Δημιούργησα ένα πολύ καλό επιτελείο και η δουλειά μας στους τοπικούς σταθμούς ήταν αποτελεσματική και καρποφόρα, κυρίως, στην ενημέρωση. Ο λόγος μας πιάνει, όταν απευθυνόμαστε σε ένα πιο μικρό χώρο. Το να θέλουμε η φωνή μας να ακουστεί σε εθνικό επίπεδο, είναι πολύ φιλόδοξο και δύσκολο. Η φωνή στο μικρό μας τόπο μπορεί να ακουστεί και να έχει αποτέλεσμα. Με αυτό θέλω να πω ότι μπορείτε στον τόπο σας να λειτουργείτε σωστά. Ας ακουστεί η φωνή σας στη γειτονιά σας, για να ακουστεί στην πόλη σας, στο νομό σας και στη χώρα σας. Έτσι, θα γίνετε πολίτες του κόσμου. Ας γίνουμε πρώτα καλοί συμπολίτες και από εκεί και πέρα, αν ο λόγος μας είναι ισχυρός, ειλικρινής και άξιος, θα πάει παντού.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παρασκευή Αγγελάκη από την Α΄ Πειραιώς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΑΓΓΕΛΑΚΗ (Α΄ Πειραιώς): Συμφωνώ με τους συναδέλφους μου για τις παρελάσεις. Πιστεύω ότι πρέπει να αποκοπεί η σχέση της παρέλασης από τη βαθμολογία.

Όσον αφορά στο καλλιτεχνικό πρόγραμμα που διαθέτουν τα σχολεία, θα ήθελα να πω τα εξής. Το σχολείο μας ανέλαβε, με δική μας πρωτοβουλία, να γράψει ένα θεατρικό έργο. Θα θέλαμε να συμμετέχουμε σε ένα φεστιβάλ, που είχαμε ακούσει από φίλους μας. Ρωτήσαμε στο σχολείο μας ποιες είναι οι διαδικασίες, αλλά μας απάντησαν ότι δεν είχαν σταλεί τα χαρτιά. Ταυτόχρονα, οι φίλοι μας μάς είχαν ειδοποιήσει ότι η προθεσμία συμμετοχής έληγε. Ρωτώντας εκπαιδευτικούς άλλων σχολείων, στείλαμε τα χαρτιά μας. Πήραμε μέρος στο φεστιβάλ και μάλιστα, πήραμε και βραβείο. Επισημαίνω ότι δεν είχαμε καμία βοήθεια. Στην τελετή παρουσίασης δεν παρέστη ούτε ο διευθυντής και ούτε μας επιβράβευσε για την προσπάθειά μας.

Με όλα αυτά θέλω να πω δε συμβαίνουν κάποια άσχημα μόνο στην Ανάφη, αλλά και στον Πειραιά.

Το μάθημα της Ιστορίας και των Νέων Ελληνικών στο σχολείο πιστεύω ότι είναι δύο μαθήματα αμφιλεγόμενα και μη αντικειμενικά. Πιστεύω ότι το μάθημα της Ιστορίας παρουσιάζει μια μονόπλευρη άποψη των γεγονότων. Θα ήθελα στο βιβλίο της Ιστορίας εκεί όπου αναφέρονται οι πηγές, οι οποίες τις περισσότερες φορές επιβεβαιώνουν αυτά που έχουν γραφτεί στο βιβλίο, να υπάρχουν πηγές, ίσως, από άλλα βιβλία ιστορίας της Τουρκίας, άλλων χωρών που αναφέρονται στο ίδιο ιστορικό γεγονός. Νομίζω ότι πρέπει να παραθέτουμε και την άλλη άποψη που υπάρχει σε άλλα βιβλία ιστορίας και τα διδάσκονται άλλα παιδιά σε άλλες χώρες.

Στο μάθημα των Νέων Ελληνικών οι καθηγητές είτε ακολουθούν τις μεθόδους που δίνει το Υπουργείο είτε διδάσκουν τη δική τους άποψη. Δεν ακούγεται η άποψη του μαθητή. Μας λένε ότι αυτό είναι το σωστό και ότι αυτό πρέπει να ακολουθήσετε και να εφαρμόσετε στις αναλύσεις των κειμένων λογοτεχνίας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Πέτρος Θεοδωρίδης, από το νομό Πέλλας.

ΠΕΤΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ (Νομός Πέλλας): Θα ήθελα να κάνω μια αναφορά στις παρελάσεις. Βέβαια, όχι στις παρελάσεις αυτό καθαυτό, αλλά ως προς τις προεκτάσεις τους στην ιστορία. Θα συμφωνήσω ότι οι παρελάσεις αποτελούν καθεστωτικά κατάλοιπα, ίσως,

μιλιταριστικά όχι εντελώς, διότι ανέκαθεν γίνονταν παρελάσεις.

Θα ήθελα να σας θυμίσω ένα ποίημα που διδαχτήκαμε φέτος στα κείμενα, το «Επί ασπαλάθων» του Σεφέρη. Ο ίδιος ο ποιητής είχε πάει στο Σούνιο την περίοδο του εορτασμού της 25^{ης} Μαρτίου επί Χούντας, για να αποφύγει τους ψευδείς εορτασμούς που γίνονταν εκείνη την περίοδο και ήταν ιδιαίτερα πομπώδεις, ώστε να εντυπωσιασθούν οι πολίτες από το καθεστώς. Πιστεύω ότι σήμερα οι παρελάσεις έχουν χάσει οποιοδήποτε νόημα, διότι κανείς δεν αντιλαμβάνεται κάποια ιστορική αξία πίσω απ' αυτές. Σαν λαός είχαμε προβλήματα με διάφορους λαούς, όπως με τους Τούρκους και τους Γερμανούς. Πιστεύω ότι σήμερα, επειδή δρούμε πάνω σε διπλωματική βάση, θα ήταν πολύ άσχημο γι' αυτούς τους λαούς να έβλεπαν σε κάποιο ελληνικό κανάλι να γιορτάζουμε τις μάχες μας εναντίον των Γερμανών. Πιστεύω ότι γι' αυτά τα γεγονότα θα ήταν σημαντικότερο να γίνονται μνημόνια, όπως γίνονται στη Χιροσίμα και το Ναγκασάκι. Αν και πρόκειται για τρομακτικό γεγονός οι Ιάπωνες πολίτες προτιμούν να κάνουν μια σεμνή τελετή, όπου παρίσταται ο στρατός και μνημονεύουν τα θύματα που υπάρχουν μέχρι σήμερα από εκείνο το βομβαρδισμό και όχι πομπώδεις παρελάσεις.

Σχετικά με τη διδασκαλία της Ιστορίας στα σχολεία θα πρέπει να γίνεται πιο αντικειμενική. Στα σχολεία όλου του κόσμου η Ιστορία χαρακτηρίζεται απ' αυτά που γράφουν οι ίδιοι οι λαοί και, κυρίως, γράφεται από τους νικητές. Η ιστορία από λαό σε λαό ακόμα και αν αναφέρεται στα ίδια γεγονότα έχει σοβαρές διαφορές και αποκλίσεις η μία από την άλλη. Πιστεύω ότι τα σχολικά βιβλία πέρα από τους Έλληνες ιστοριογράφους και ιστορικούς να συγγράφονται και από ξένους επιστήμονες, ώστε να υπάρχει σφαιρικότερη προσέγγιση των γεγονότων. Στα βιβλία υπάρχουν κάποια παραθέματα, αλλά ο τρόπος με τον οποίο χρησιμοποιούνται στα σχολεία είναι, κυρίως, μέσον σύγκρισης με τα δεδομένα, τα οποία θεωρούνται αλάνθαστα που δίνουν το κυρίως κείμενο του βιβλίου, οπότε υπάρχει πρόβλημα, ώστε να διαμορφώσουμε αντικειμενική άποψη.

Ακούσθηκαν πολλές απόψεις γύρω από το εκπαιδευτικό σύστημα και θεωρήθηκαν πεσιμιστικές. Προσωπικά θέλω να είναι πεσιμιστικές οι απόψεις, γιατί πιστεύω ότι ο πεσιμισμός είναι δημιουργικός, όταν αφορά την πραγματικότητα. Πιστεύω ότι ο οπτιμισμός πρέπει να αφορά, κυρίως, την αντιμετώπιση της πεσιμιστικής κατάστασης. Εάν υπάρχει κάποιο πρόβλημα τώρα στην παιδεία, θα ήταν καλό να το αναγνωρίσουμε, έστω και απαισιόδοξα, ώστε μετά να αναπτύξουμε αισιόδοξη άποψη για την αντιμετώπισή του στο

μέλλον.

Σχετικά με τα προβλήματα των νέων και την παιδεία θα αναφέρω κάποιες λέξεις οι οποίες αποτυπώνουν την εικόνα -ανεργία, παραπαιδεία, αδυναμία σχολικών υποδομών, κουραστικές ώρες, ιδιωτικά πανεπιστήμια. Πιστεύω, πως ακόμη και αν έχουμε κάποιες απόψεις για την παιδεία, οι οποίες είναι είτε κυβερνητικές απόψεις είτε αντιπολιτευτικές είτε απόψεις που έχουν ακουσθεί μέσα από το χώρο της Βουλής και τις αναφέρουμε εδώ, πιστεύω ότι δεν γίνεται με κομματική διάθεση, αλλά κυρίως με πολιτική. Η Βουλή είναι ένας χώρος μέσα στον οποίο υπάρχουν πολλά κόμματα, τα οποία μιλούν για τις απόψεις τους, δεν θα έπρεπε να υπάρχει κομματικοποίηση και να μιλάμε για πολιτικοποίηση. Πιστεύω ότι όποια επιθετική ή απαισιόδοξη άποψη υπάρχει για τα σχολεία, γίνεται, κυρίως, για πολιτικούς λόγους. Το σύστημα είναι καλύτερο από άλλες χώρες και έχει πολλά κενά που μπορούν να διορθωθούν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κύριος Καμπανέλλης.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΗΣ (Πρόεδρος Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»: Ο κ. Θεοδωρίδης είπε ενδιαφέροντα πράγματα, θα ήθελα να του κάνω μια υπενθύμιση. Είπατε για την τελετή στη Χιροσίμα, ότι έχει μια σεμνότητα. Υπάρχει, όμως, μια διαφορά σ' αυτό. Η τραγωδία της Χιροσίμα είναι, ίσως, το τελευταίο επεισόδιο ενός επιθετικού πολέμου των Ιαπώνων, που αρχίζει την δεκαετία του '30 έχοντας φθάσει μέχρι την Κίνα, όπου οι σφαγές Κινέζων από τους Ιάπωνες ανέρχεται σε δεκάδες εκατομμύρια. Σε όλη τη διάρκεια από τότε μέχρι το τέλος του Παγκοσμίου Πολέμου οι Ιάπωνες κάνουν έναν σκληρότατο, επιθετικό πόλεμο. Το δράμα της Χιροσίμα πέφτει αμυντικά από τους άλλους. Οι Ιάπωνες το γιορτάζουν με αυτή τη σεμνότητα, νομίζω ότι ήταν ο μόνος τρόπος. Η ιστορία έχει ένα βάθος που, εάν δεν μελετηθεί, δεν εξηγεί τα φαινόμενα και βέβαια, δεν τα δικαιολογεί.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χριστίνα Καρανικόλα, από το Νομό Θεσσαλονίκης.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Θα ήθελα να αναφερθώ στο θεσμό της «Βουλής των Εφήβων». Με χαροποιεί ιδιαίτερα το γεγονός ότι οι απόψεις μας ακούγονται και λαμβάνονται υπόψη. Είναι μεγάλη ευκαιρία που μας δίνεται ένα βήμα για να εισακούονται οι σκέψεις, οι προβληματισμοί και οι αγωνίες μας.

Ο θεσμός της «Βουλής των Εφήβων» θα μπορούσε να γίνει ακόμη πιο σπουδαίος αν

συμμετείχαμε κι εμείς, κατά κάποιο τρόπο, στην εξουσία. Ένα νομοσχέδιο που θα επεξεργαζόμασταν κατάλληλα, το οποίο θα περιελάμβανε τις αγωνίες και τους προβληματισμούς μας, θα μπορούσε να περάσει από τη «Βουλή των Εφήβων» στη Βουλή των ενηλίκων. Έτσι, θα κάναμε ένα βήμα παραπάνω και μια ουσιαστική διαφορά.

Είναι πολύ σημαντικό ότι ακούγονται οι απόψεις μας, αλλά αυτό το τόλμημα θα είχε πολύ καλό αποτέλεσμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗΣ (Αντιπρόεδρος Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Παιδιά, μην ξεχνάτε ότι δεν είστε εκλεγμένοι από τον ελληνικό λαό ή δεν είστε αντιπροσωπευτικοί εκπρόσωποι διαμερισμάτων. Δεν σας έχει ψηφίσει ο λαός, για να έχετε το δικαίωμα να ορίσετε δια νομοσχεδίου τι επιθυμείτε. Επίσης, αυτό που κάνουμε εδώ είναι ένα πειραματικό πρόγραμμα εντάξεως στη δημοκρατία, όχι αναπαραγωγής του κοινοβουλευτικού συστήματος.

Σας διαβεβαιώ ότι υπάρχουν προτάσεις σας, τις οποίες υιοθετούσαν βουλευτές στα προγράμματά τους σε προεκλογικές περιόδους. Αυτό πρέπει να σας ικανοποιεί. Δεν πειράζει που δεν ακούστηκε, ποιος τα πρότεινε αυτά.

Εσείς αποδεικνύετε, δια της αθρόας παρουσίας σας, ότι σας ενδιαφέρει να πείτε ελεύθερα τις σκέψεις σας. Αυτά που λέτε, καταγράφονται λεπτομερώς και δημοσιεύονται. Η φήμη κινείται και το copy right είναι δικό σας, γιατί φέρει το όνομά σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Μου ζητήθηκε να απαντήσω σε ορισμένα ζητήματα.

Θα συμφωνήσω με την άποψη ότι πρέπει να προχωρήσουμε, μετά τα όσα σας είπα ότι συμβαίνουν στην Ανώτατη Εκπαίδευση, στα πλαίσια της ενοποίησης των εκπαιδευτικών συστημάτων των ευρωπαϊκών χωρών, για τα οποία εξέφρασα την ανησυχία ότι οσονούπω θα επηρεάσουν τη δευτεροβάθμια και την πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Έφτασε η ώρα να πάμε σε ένα σχολείο που θα δίνει στα παιδιά μας γενική παιδεία και μόρφωση. Το εκπαιδευτικό μας σύστημα έχει αδυναμίες. Επίσης, συμφωνώ ότι το σημερινό σχολείο «κλέβει» από τα παιδιά ό,τι πιο πολύτιμο έχουν, τον ελεύθερο χρόνο τους. Υπάρχουν επίσημα στατιστικά στοιχεία, με καταγεγραμμένες τις δραστηριότητες των μαθητών, οι οποίες αποδεικνύουν του λόγου το αληθές. Αυτό είναι εγκληματικό για ένα εκπαιδευτικό σύστημα. Φτάσαμε στο σημείο να λέμε ότι ο σημερινός μαθητής είναι ο πιο σκληρά εργαζόμενος

Έλληνας.

Σίγουρα υπάρχει πρόβλημα με τα αναλυτικά προγράμματα σπουδών. Οι εποχές άλλαξαν και πρέπει να γίνουν πιο ελκυστικά και σύγχρονα, όπως και τα βιβλία. Επίσης, θα έλεγα να υπάρχει αντιστοιχία μεταξύ ωρολόγιου προγράμματος, διδακτέας και εξεταστέας ύλης, που συχνά δεν υπάρχει, με αποτέλεσμα, ο μαθητής να αναγκάζεται να καταφεύγει σε φροντιστήρια και ιδιαίτερα μαθήματα. Αυτό είναι λάθος. Πρέπει να εξασφαλιστεί αυτή η αντιστοιχία. Αυτό που συμβαίνει είναι απαράδεκτο.

Συμφωνώ ότι υπάρχει πρόβλημα επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών. Είμαστε, ίσως, η μόνη χώρα στον κόσμο, όπου οι εκπαιδευτικοί επιμορφώνονται πλημμελέστατα. Δεν μιλάω μόνο για την εισαγωγική επιμόρφωση, αλλά και για τη δια βίου εκπαίδευση και επιμόρφωση, που είναι απολύτως αναγκαία, λόγω των απίστευτων εξελίξεων.

Το θέμα της αξιολόγησης είναι πολύ σημαντικό. Όταν στη ζωή μας αξιολογούμε τα πάντα, είναι αδιανόητο να μη δεχόμαστε την έννοια της αξιολόγησης, με την οποία εννοούμε, αξιολόγηση όλων των παραμέτρων του εκπαιδευτικού μας συστήματος, αρχής γενομένης από την ίδια την πολιτεία.

Το θέμα της σχολικής στέγης είναι πολύ σημαντικό. Στη Θεσσαλονίκη, το 30% των σχολείων είναι «δίκυκλα». Είναι δυνατό σε ένα τέτοιο σχολείο να εφαρμοστεί ο θεσμός του ολοήμερου σχολείου ή της πρόσθετης διδακτικής στήριξης; Είναι ένα σχολείο αδικίας.

Το φαινόμενο της σχολικής διαρροής δεν αναφέρθηκε. Κάθε χρόνο, περίπου 15 – 17 χιλιάδες παιδιά εγκαταλείπουν το σχολείο. Αυτά δεν είναι παιδιά συγκεκριμένων πληθυσμιακών ομάδων, όπως θέλουν κάποιοι να λένε. Είναι παιδιά φτωχών ή χωρισμένων οικογενειών, προβληματικών περιοχών, όπου οι συγκοινωνίες δεν είναι καλές και αναγκάζονται να διανύουν μεγάλες αποστάσεις για να μορφωθούν. Το φαινόμενο έχει αναλυθεί.

Αναφέρθηκε από τους περισσότερους ο προβληματισμός σχετικά με το θέμα της αποδέσμευσης του λυκείου από την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Είναι ένα θέμα το οποίο συζητείται, εγώ δε θα πάρω θέση, όμως, ανήκω σε αυτούς που υποστηρίζουν την ύπαρξη του προβλήματος και λέω ότι πρέπει να βρεθεί λύση. Υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι, όσοι τελειώνουν το Λύκειο, θα πρέπει να πάνε στο Πανεπιστήμιο. Εδώ, ανοίγω μια άλλη παρένθεση για να πω ότι το εκπαιδευτικό μας

σύστημα πρέπει να αναπτύξει ένα σύστημα, εθνικό θα έλεγα, επαγγελματικού προσανατολισμού, που να αρχίζει, όπως στις προηγμένες εκπαιδευτικά χώρες, από τις μικρές ηλικίες, ώστε να αναγνωρίζονται οι δεξιότητες, οι ικανότητες, οι τάσεις, οι κλίσεις του κάθε μαθητή. Έτσι, θα αναδειχθούν οι μαθητές που έχουν δεξιότητες και θα αναδειχθούν, ανάλογα με τα προσόντα τους, στους τομείς που θέλουν.

Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΟΣΑ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στη χώρα μας και σε συγκεκριμένες ηλικίες έχουμε τον μεγαλύτερο αριθμό πτυχιούχων. Όμως, δεν πρέπει να ξεχνάμε από την άλλη πλευρά ότι και το μεγαλύτερο ποσοστό των ανέργων είναι πτυχιούχοι. Σήμερα στη Θεσσαλονίκη υπάρχουν 8.000 γιατροί, στην Ελλάδα υπάρχουν 70.000 γιατροί και σύμφωνα με διεθνή standards δεν θα έπρεπε στη χώρα μας να υπάρχουν περισσότεροι από 25.000 έως 30.000 γιατρούς. Δεν είναι η στιγμή να αναλύσω ποιες είναι οι παρενέργειες ή οι οδυνηρές συνέπειες αυτής της υπερπαραγωγής γιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, όταν υπάρχουν πολύ πιο καλές και χρήσιμες εναλλακτικές λύσεις για ένα παιδί, το οποίο θέλει να μάθει γράμματα, να προχωρήσει στη ζωή του.

Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, τα είπα αυτά για να επισημάνω την αναγκαιότητα επαγγελματικού προσανατολισμού. Αυτά που αισθάνομαι την ανάγκη να κάνω, συμεριζόμενος το δικό σας προβληματισμό, είναι να ενώσω και τη δική μου φωνή, τη δική μου αγωνία, γι' αυτά τα οποία πρέπει να γίνουν. Υπήρξα Υφυπουργός Παιδείας, Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο, όπως προανέφερα, είμαι χρόνια Πρόεδρος σε αυτή την Επιτροπή και είμαι λογικό να ασχολούμαι κατά κόρον με τα θέματα αυτά. Σας πληροφορώ ότι, σύμφωνα με στοιχεία έγκυρων διεθνών Οργανισμών, η χώρα μας σε πάρα πολλούς δείκτες είναι προτελευταία και πιστεύω, σαν καλός γιατρός που υπήρξα ότι, για να θεραπεύσεις ριζικά κάποιον ασθενή, πρέπει να αρχίσεις από τη σωστή διάγνωση, διαφορετικά δεν μπορείς να προχωρήσεις σε καλή θεραπεία ενός βαρέως πάσχοντος.

Όταν, λοιπόν, έρχονται αυτοί οι Οργανισμοί και λένε ότι οι δαπάνες που διαθέτουμε ως χώρα στα Πανεπιστήμια για έρευνες και άλλα προγράμματα είναι υποπολλαπλάσιες αυτών που διαθέτουν άλλες χώρες, τότε είμαστε πρωταθλητές στο θέμα της σχολικής διαρροής σε όλη την Ευρώπη. Δεν θα αναφερθώ στα προβλήματα που παρουσιάζει αυτή τη στιγμή η παιδεία, όπως η σχολική στέγη, οι ώρες διδασκαλίας, οι αποδοχές εκπαιδευτικών, η αξιολόγηση, η επιμόρφωση κ.λπ., για τα οποία προηγούμενα αναφέρθηκα, αλλά θα αναφερθώ

στην προσπάθεια μελέτης και έρευνας που έγινε πρόσφατα στην Πίζα. Άκουγα όλα τα προηγούμενα χρόνια ότι οι Έλληνες έχουν πολύ μυαλό, όπου πάνε διακρίνονται. Αυτό είναι αλήθεια. Όμως, δεν μπορώ να μην αναφερθώ στα στοιχεία αυτής της έρευνας που λέει ότι στα μαθηματικά και στην κατανόηση γνωστικού αντικειμένου, τα ελληνόπουλα σήμερα είναι σε κάποια από τις τελευταίες θέσεις. Αυτό με προβληματίζει, αυτό σημαίνει ότι κάτι δεν πάει καλά στο σχολείο.

Επομένως, πρέπει να συνεννοηθούμε όλοι, γιατί είναι ανάγκη να κάνουμε ένα βήμα παραπάνω για τις αλλαγές στα πανεπιστήμια και στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Μπορούμε να κάνουμε πολλά βήματα παραπάνω, γιατί ο καιρός περνά, τα πράγματα αλλάζουν, είμαστε σε μια καινούργια εποχή με νέες τεχνολογίες, πράγμα που δεν υπήρχε στην εποχή που εμείς ήμασταν φοιτητές.

Αυτά, βεβαίως, που ανέφερα απαντούν και στον προβληματισμό του συναδέλφου Έφηβου Βουλευτή κ. Καραϊσκού...

ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ (Νομός Λαρίσης): Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε για τη διακοπή.

Σας άκουσα με πολύ προσοχή και παρατήρησα ότι, σχεδόν, τα όσα είπατε, είναι αυτά που είχα αναφέρει και εγώ στην ομιλία μου. Εκεί που διαφωνήσαμε, μάλλον, είναι για το ποιος φταίει. Εγώ πιστεύω – και οι περισσότεροι συναδέλφοί μου εδώ – ότι δεν είναι θέμα δικό μας, δηλαδή καλώς ή κακώς δεν έχουμε την εξουσία, όπως προαναφέραμε. Άρα, καταλήγουμε στο ότι είναι θέμα αυτών που κάνουν τους νόμους, κοινώς οι Βουλευτές και κατ' επέκταση οι Υπουργοί. Δεν καταλαβαίνω, λοιπόν, γιατί δεν σας άρεσαν αυτά που ανέφερα.....

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Δεν είπα κάτι τέτοιο. Απλώς απάντησα, όσο πιο ελεύθερα, πιο ανοιχτά και με πιο πολύ άνεση σε αυτά που τοποθετηθήκατε.

Σας εξομολογούμαι ότι, ως δάσκαλος των γραμμάτων και εγώ, έχω μεγάλη αγωνία γι' αυτά τα οποία γίνονται στο χώρο της εκπαίδευσης. Βεβαίως, ευθύνη έχουν οι εκάστοτε κυβερνώντες. Έχει το Κοινοβούλιο, με τον τρόπο, βεβαίως, που λειτουργεί και αυτό, γι' αυτά που γίνονται και που δεν γίνονται. Έτσι, θέλησα να εκπέμψω ένα μήνυμα αισιοδοξίας, αν ξεπεράσουμε ορισμένα ταμπού και ορισμένες άλλες σκοπιμότητες, ότι μπορούμε να το πετύχουμε και θα το οφείλουμε, ως ένα βαθμό, στη δική σας συνεισφορά. Εγώ, παρά του ότι

είμαι Πρόεδρος, χρόνια τώρα, της Διαρκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, πρώτη φορά προεδρεύω σε συνεδρίαση της «Βουλής των Εφήβων» και δε σας κρύβω ότι συγκλονίστηκα, ήταν μια φοβερή εμπειρία για μένα και φεύγω σοφότερος.

Έφηβοι Βουλευτές, ολοκληρώθηκε η συζήτηση. Εξαντλήθηκε ο κατάλογος των βουλευτών, κατά τα προβλεπόμενα, και προχωράμε στην ψήφιση επί της αρχής τη Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής μας, που σημαίνει, ότι δεχόμαστε το Κείμενο της Σύνοψης αυτής, ως μια βάση για να συζητήσουμε τα επιπλέον θέματά της, τα οποία περιλαμβάνονται.

Γίνονται δεκτά επί της αρχής τα θέματα της Επιτροπής μας, δηλαδή των Μορφωτικών Υποθέσεων; Γνωρίζω, ότι στα χέρια σας έχετε τη Σύνοψη με τις αναλυτικές προτάσεις. Είναι λογικό να υπάρχουν διαφωνίες. Υποθέτω, όμως, ότι το βιβλίο αυτό το διαβάσατε, είστε ενημερωμένοι. Αυτό, όμως, είναι το μεγαλείο της Δημοκρατίας και αν κάποιος έχει διαφορετική άποψη, μειοψηφούν.

Η ψηφοφορία θα γίνει με ανάταση του χεριού μετά από σχετική ερώτηση.

Μετά απ' αυτή τη διαδικασία προέκυψε ότι η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων έγινε δεκτή, ομοφώνως. Στη συνέχεια έγινε ψηφοφορία επί των Κεφαλαίων της Σύνοψης και προέκυψε:

Κεφάλαιο 1: Αξιολόγηση – Επιμόρφωση εκπαιδευτικών (δεκτό, ομόφωνα)

Κεφάλαιο 2: Βιβλία – Βιβλιοθήκες (δεκτό, κατά πλειοψηφία)

Κεφάλαιο 3: Γλώσσα – Γλωσσική πενία – Νεανική γλώσσα (δεκτό, κατά πλειοψηφία)

Κεφάλαιο 4: Δυσλεξία (δεκτό, ομόφωνα)

Κεφάλαιο 5: Εκπαιδευτικά προβλήματα – Εκπαιδευτικά συστήματα – Εξετάσεις (δεκτό, κατά πλειοψηφία)

Κεφάλαιο 6: Ελληνική Παράδοση (δεκτό, κατά πλειοψηφία)

Κεφάλαιο 7: Θρησκεία, Κλήρος, Αιρέσεις, Εκκλησία, Σατανισμός (δεκτό, κατά πλειοψηφία)

Κεφάλαιο 8: Επαγγελματικός Προσανατολισμός (δεκτό, κατά πλειοψηφία)

Κεφάλαιο 9: Αναλφαβητισμός (δεκτό, ομόφωνα)

Κεφάλαιο 10: Σχολική ζωή (Ψυχαγωγία, Ελεύθερος χρόνος, Θέατρο, Χορός, Εορτές) (δεκτό, ομόφωνα)

Κεφάλαιο 11: Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού (δεκτό, ομόφωνα)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Κεφάλαιο 12, «Αθλητισμός, Ολυμπιακοί Αγώνες».

Επειδή δεν έγινε καμία αναφορά στην Επιτροπή για τον αθλητισμό και ιδιαίτερα για τον σχολικό αθλητισμό, ήθελα να πω ότι είναι ένα θέμα που πρέπει να μας απασχολήσει και πρέπει να σας απασχολήσει, ιδιαίτερα μετά τις διαστάσεις που υπάρχουν στο φαινόμενο της φαρμακοδιέγερσης, δηλαδή του ντόπινγκ. Τα πράγματα δεν είναι απλά και δεν αφορούν μόνο τον αθλητισμό ή τον επαγγελματικό αθλητισμό. Το ντόπινγκ υπάρχει παντού. Αφορά και τον ερασιτεχνικό και τον ψυχαγωγικό αθλητισμό. Το συναντάμε στα γυμναστήρια, όπου γυμνάζονται παιδιά, όπου ακόμα και αυτά τα θεωρούν ως συμπληρώματα διατροφής. Σε ένα ποσοστό 25% με 30% εμπεριέχουν απαγορευμένες ουσίες. Σας τα λέω αυτά γιατί, πέραν όλων των άλλων, είχα την τιμή να είμαι και Πρόεδρος της Διακομματικής Επιτροπής «για τη διαμόρφωση θεσμικού πλαισίου εγγυήσεων διαφάνειας στον αθλητισμό» και όχι μόνο στον πρωταθλητισμό, αλλά δυστυχώς παντού. Ακόμη και σχετικά με αυτά τα γυμναστήρια, όπου τα θεωρούμενα ως αθώα συμπληρώματα διατροφής, σύμφωνα με μελέτες και επίσημες έρευνες, σε ένα ποσοστό 25% με 30%, εμπεριέχουν απαγορευμένες ουσίες.

Στη συνέχεια το κεφάλαιο 12 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία και το κεφάλαιο 13, «Πολιτισμός, Πολιτιστική Κληρονομιά, Πολιτιστική Ανάπτυξη, Τέχνες», έγινε δεκτό, ομόφωνα.

Επίσης, το κεφάλαιο 14, «Βουλή των Εφήβων», έγινε δεκτό ομόφωνα.

Στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε η ψηφοφορία επί των επί μέρους θεμάτων και προτάσεων.

Τέλος, η Σύνοψη Κειμένων αρμοδιότητας Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ακολούθως, έγινε η διαδικασία της κλήρωσης για τους Έφηβους Βουλευτές που θα μιλήσουν στην Ολομέλεια της Βουλής. Κληρώθηκαν οι: Χριστίνα Καρκάνη, (Β΄ Αθηνών) και Μαρία Δημοπούλου (Νομός Αττικής).

Τέλος και περί ώρα 12.45' λύθηκε η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

ΙΑ΄ ΣΥΝΟΔΟΣ 2005 - 2006

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (Α΄ Τμήμα)

ΠΡΑΚΤΙΚΟ - ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων» στα θέματα «Αξιολόγηση – Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών, Βιβλία – Βιβλιοθήκες, Γλώσσα (Γλωσσική Πενία, Νεανική Γλώσσα), Δυσλεξία, Εκπαιδευτικά Προβλήματα – Εκπαιδευτικά Συστήματα – Εξετάσεις, Ελληνική Παράδοση, Θρησκεία - Κλήρος – Αιρέσεις – Εκκλησία – Σατανισμός, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή (Ψυχαγωγία, Ελεύθερος Χρόνος, Θέατρο, Χορός, Εορτές), Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού, Αθλητισμός – Ολυμπιακοί Αγώνες, Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Πολιτιστική Ανάπτυξη – Τέχνες, Βουλή των Εφήβων», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΑ΄ Σύνοδος 2005 – 2006

Προς την Ολομέλεια της «Βουλής των Εφήβων»

Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων» συνήλθε στις 2 Σεπτεμβρίου 2006, σε συνεδρίαση, υπό την προεδρία του Βουλευτή Α΄ Θεσσαλονίκης, κ. Αναστάσιου Σπηλιόπουλου, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων» συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Αγγελάκη Παρασκευή (Α΄ Πειραιώς), Αλβέρτη Χλόη (Β΄

Αθηνών), Αλμπάνη Μαριάννα (Νομός Ροδόπης), Αντωνοπούλου Γεωργία (Νομός Αχαΐας), Αποστολοπούλου Ιόλη (Νομός Ηλείας), Βέρρου Κορνηλία (Νομός Ημαθίας), Βόγγλη Αργυρώ (Νομός Ευβοίας), Βουτσινά Ιωάννα (Α΄ Αθηνών), Γεωργούση – Τσακατικά Χριστιάνα (Νομός Φθιώτιδας), Γιαννακάκης Κωνσταντίνος-Αθανάσιος (Νομός Ιωαννίνων), Γιαννακόπουλος Γεώργιος (Νομός Φθιώτιδας), Δάλλα Ελένη (Νομός Αττικής), Δανούση Άρτεμις (Α΄ Αθηνών), Δημοπούλου Μαρία (Νομός Αττικής), Δημοπούλου Μαρίνα (Νομός Αρκαδίας), Ελευθερίου Νικόλαος (Νομός Πέλλας), Ζγέρας Ιωάννης (Νομός Σερρών), Θεοδωράκου Μαρία (Νομός Καρδίτσας), Θεοδωρίδης Πέτρος (Νομός Πέλλας), Καλδή Μικαέλα (Β΄ Αθηνών), Καραϊσκος Λάμπρος (Νομός Λάρισας), Καρανικόλα Χριστίνα (Α΄ Θεσσαλονίκης), Καρατζετζος Πασχάλης (Νομός Κοζάνης), Καρκάνη Χριστίνα (Β΄ Αθηνών), Κασταμονίτη Αριάδνη (Νομός Κερκύρας), Κοκαλιάρη Κατερίνα (Νομός Αχαΐας), Κοπινιάτη Ρεβέκκα (Νομός Αττικής), Κολυδά Φλώρα (Νομός Κυκλάδων), Κόντη Εβίσα (Β΄ Αθηνών), Κουκουτσάκης Μιχάλης (Β΄ Πειραιώς), Κουτσουμπέ Ελένη (Νομός Καρδίτσας), Κωνσταντίνου Μαρίνος (Κύπρος), Κωνσταντόπουλος Γιώργος (Νομός Μεσσηνίας), Λαμπροπούλου Δήμητρα (Νομός Αττικής) και Λιάκη Αναστασία - Πόλντη (Α΄ Θεσσαλονίκης).

Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης, το λόγο έλαβαν ο Εισηγητής - Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντόπουλος Γεώργιος και οι Έφηβοι Βουλευτές: Αγγελάκη Παρασκευή, Θεοδωρίδης Πέτρος, Θεοδωράκου Μαρία, Αποστολοπούλου Ιόλη, Καραϊσκος Λάμπρος, Αλμπάνη Μαριάννα, Αλβέρτη Χλόη, Καρκάνη Χριστίνα, Δάλλα Ελένη, Κωνσταντίνου Μαρίνος, Βουτσινά Ιωάννα, Δανούση Άρτεμις, Δημοπούλου Μαρίνα, Αντωνοπούλου Γεωργία, Καλδή Μικαέλλα, Κολυδά Φλώρα, Βόγγλη Αργυρώ και Καρανικόλα Χριστίνα.

Ο Εισηγητής Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Κωνσταντόπουλος (Νομός Μεσσηνίας) είπε τα εξής:

«Ως Εισηγητής της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, θα συνοψίσω σκέψεις και προβληματισμούς των νέων, ακόμη και αυτών που δεν έφθασαν ως εδώ, πάνω σε θέματα παιδείας, πολιτισμού, παράδοσης και γλώσσας. Όλοι μας, κυρίως εμείς οι μαθητές, συνειδητοποιούμε ευκολότερα τις δυσλειτουργίες του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Το υπάρχον εξεταστικό σύστημα, δυστυχώς, διαμορφώνει ένα αγχωτικό και πιεστικό περιβάλλον, που δημιουργεί σοβαρά ψυχοσωματικά προβλήματα στον έφηβο και οικονομικά προβλήματα στο οικογενειακό του περιβάλλον.

Ο έφηβος είναι αναγκασμένος να μελετά μανιωδώς, αναζητώντας μια θέση στον ήλιο. Έτσι, ο ελεύθερος χρόνος του συρρικνώνεται και καταλήγει να αποτελεί μια άγνωστη λέξη στο λεξιλόγιό του. Αν βρεθεί ελεύθερος χρόνος, η αξιοποίησή του ποικίλει ανάμεσα στους νέους. Οι περισσότεροι προτιμούν να αφιερώνουν τον πολύτιμο ελεύθερο χρόνο τους στην παρακολούθηση τηλεοπτικών προγραμμάτων ή στην ενασχόλησή τους με ηλεκτρονικά μέσα. Λίγες είναι οι περιπτώσεις των νέων που καταφέρνουν να ξεφύγουν από τη μαζικοποίηση και επιτυγχάνουν να αξιοποιήσουν το χρόνο τους με δημιουργικές δραστηριότητες, οι οποίες καλλιεργούν τις όποιες δεξιότητες έχουν.

Σχετικά με τη σχολική ζωή των μαθητών, προτείνω το σχολείο να λειτουργεί μέχρι και τις απογευματινές ώρες και να υπάρχουν προγράμματα για την ψυχαγωγία των μαθητών, όπως μουσική, αθλητισμός, θέατρο, παρακολούθηση ταινιών και διαγωνισμοί γνώσεων. Μέσα σ' αυτές τις ώρες, θα μπορούσε να συμπεριληφθεί και η ενισχυτική διδασκαλία με καθηγητές ανεξάρτητους απ' αυτούς του σχολείου, οι οποίοι θα δίνουν τις δικές τους εργασίες και δεν θα αποτελούν απλώς την εύκολη και σίγουρη λύση για τις σχολικές εργασίες των μαθητών.

Ένα ακόμη σημείο, στο οποίο θα ήθελα να επικεντρωθώ, είναι η επιτήρηση των καθηγητών. Πιστεύω ακράδαντα, πως η τοποθέτηση ισχυρών εκπαιδευτικών βάσεων σε ένα μαθητή είναι μεγάλη ευθύνη και αρμοδιότητα του διδάσκοντος. Για να αντιληφθεί, όμως, η αρμόδια αρχή την ικανότητα κάθε δασκάλου να πραγματοποιεί το λειτουργήμα αυτό, είναι αναγκαίο να πραγματοποιούνται συχνές επιτηρήσεις. Δυστυχώς, ο αριθμός των επιτηρήσεων που πραγματοποιούνται στο σχολικό έτος μειώνεται σταδιακά, καθώς μεγαλώνουν οι τάξεις και, όταν αυτές γίνονται, δεν εξελέγχεται η πραγματική δουλειά του εκπαιδευτικού, καθώς έχει γνωστοποιηθεί στον τελευταίο ότι πρόκειται να επισκεφτεί το σχολείο ο σχολικός σύμβουλος.

Έτσι εύκολα διαστρεβλώνεται η πραγματικότητα που επικρατεί στο σχολικό περιβάλλον και ακόμη περισσότερο η προσωπικότητα του δασκάλου, του καθηγητή, καθώς όλα φαίνονται να λειτουργούν ομαλά. Στην τάξη επικρατεί πειθαρχία και μια λειτουργικότητα στη σχέση διδάσκοντος και διδασκόμενου. Για να γίνει, όμως, ακριβής αντίληψη των εξελισσόμενων πραγμάτων, θα πρέπει οι επιθεωρήσεις να είναι συχνές και μη ανακοινώσιμες. Θα πρέπει όλοι και, κυρίως, όσοι τους βαραίνει η ευθύνη των αποφάσεων να συνειδητοποιήσουν ότι, με τη συγκάλυψη νοσοούντων καταστάσεων, το μόνο που θα καταφέρουν είναι να καθηλώσουν για πάντα ένα εκπαιδευτικό σύστημα, που ήδη χωλαίνει.

Ένα ακόμη μεγάλο πρόβλημα, που διαπίστωσα ότι απασχολεί έντονα πολλούς από εσάς, είναι η παραπαιδεία. Βέβαια, ο χρόνος που έχω στη διάθεσή μου να μιλήσω είναι λιγοστός, προκειμένου να επιρρίψω τις ευθύνες εκείνες, που αναλογούν στους εκπαιδευτικούς, την πολιτεία και τους γονείς. Ασφαλώς, η δυσνόητη διδακτέα ύλη και τα ανεπίκαιρα βιβλία, είναι η επιθυμία των γονέων για αρίστευση των παιδιών τους και η δική μας αδιαφορία καθιστούν πρακτικά αδύνατη την αποφυγή των φροντιστηρίων, τα οποία μειώνουν τον ελεύθερό μας χρόνο στο ελάχιστο. Γι' αυτό θα ήταν καλό να αναθεωρηθεί η λειτουργία των φροντιστηρίων μέσης εκπαίδευσης και να ενισχυθεί ο θεσμός της πρόσθετης διδακτικής στήριξης.

Σα να μην ήταν αρκετά όλα τα παραπάνω, την ίδια επιβαρημένη κατάσταση του εκπαιδευτικού συστήματος έρχεται να συμπληρώσει και η απουσία ή η προβληματική εφαρμογή του σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού, ο οποίος υπολειτουργεί στα σχολεία, λόγω της ανεπάρκειας βιβλίων και καθηγητών. Και ενώ όλοι γνωρίζουν ότι στην ηλικία μας βρισκόμαστε σε ένα σταυροδρόμι αποφάσεων, παρ' όλα αυτά, στερώντας μας την σωστή καθοδήγησή μας, αφήνουν να γινόμαστε έρμαια των απωθημένων των γονιών μας, των στερεοτύπων της κοινωνίας και της τηλεόρασης εγκαταλείποντας στην τύχη του το μέλλον μας.

Αφού, λοιπόν, μιλάμε για ανεπάρκειες, μελανά σημεία και προβλήματα, σίγουρα δε θα μπορούσαμε να παραλείψουμε τις απειλές που δέχεται και η γλώσσα μας, η οποία κακοποιείται από το πλήθος των ξενικών στοιχείων, που έχει εισαγάγει και επιβάλλει η τηλεοπτική και ηλεκτρονική εποχή, την οποία διανύουμε.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να επισημάνω ότι, αν και ο λόγος μου ηχεί κάπως απαισιόδοξος, παρ' όλα αυτά εγώ σας προτρέπω να μη γυρίσετε τις πλάτες σας στο μέλλον.»

Επίσης, οι ομιλητές Έφηβοι Βουλευτές διατύπωσαν τις απόψεις τους επί των θεμάτων της Σύνθεσης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Στη συνέχεια, η Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα και προτάσεις καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Ειδικότερα:

Τα θέματα «Αξιολόγηση, Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών, Δυσλεξία, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή (Ψυχαγωγία, Ελεύθερος Χρόνος, Θέατρο, Χορός, Εορτές), Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού, Πολιτισμός, Πολιτιστική Κληρονομιά, Πολιτιστική Ανάπτυξη, Τέχνες και Βουλή των Εφήβων» έγιναν δεκτά, ομόφωνα.

Τα θέματα «Βιβλία, Βιβλιοθήκες, Γλώσσα (Γλωσσική Πενία, Νεανική Γλώσσα), Εκπαιδευτικά Προβλήματα, Εκπαιδευτικά Συστήματα, Εξετάσεις, Ελληνική Παράδοση, Θρησκεία, Κλήρος, Αιρέσεις, Εκκλησία, Σατανισμός, Επαγγελματικός Προσανατολισμός και Αθλητισμός, Ολυμπιακοί Αγώνες» έγιναν δεκτά, κατά πλειοψηφία.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Α΄ Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων», κατά την εξέταση των θεμάτων «Αξιολόγηση – Επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών, Βιβλία – Βιβλιοθήκες, Γλώσσα (Γλωσσική Πενία, Νεανική Γλώσσα), Δυσλεξία, Εκπαιδευτικά Προβλήματα – Εκπαιδευτικά Συστήματα – Εξετάσεις, Ελληνική Παράδοση, Θρησκεία - Κλήρος – Αιρέσεις – Εκκλησία – Σατανισμός, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή (Ψυχαγωγία, Ελεύθερος Χρόνος, Θέατρο, Χορός, Εορτές), Εκπαίδευση Ελληνοπαίδων Εξωτερικού, Αθλητισμός – Ολυμπιακοί Αγώνες, Πολιτισμός – Πολιτιστική Κληρονομιά – Πολιτιστική Ανάπτυξη – Τέχνες, Βουλή των Εφήβων», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Β΄ Τάξης των Λυκείων (Ενιαίων, Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Εσπερινών, Ειδικών, Μουσικών και Γυμνασίων με λυκειακές τάξεις) της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των Ελληνικών Σχολείων του Εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α΄ Κύκλου των Τ.Ε.Ε. (Δημοσίων, Ιδιωτικών, Ημερησίων, Απογευματινών, Εσπερινών, Ειδικών) της Ελλάδας, καθώς και των μαθητών της Β΄ Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΑ΄ Σύνοδος 2005 – 2006, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις του Εισηγητή Γεωργίου Κωνσταντόπουλου, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε τη Σύνοψη Κειμένων, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα και προτάσεις καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία, και εισηγείται την ψήφισή της από την Ολομέλεια της «Βουλής των Εφήβων», ως έχει.

Αθήνα, 2 Σεπτεμβρίου 2006

**Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (Α΄ Τμήμα)**

**ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**